

”

กัลยาโณ(ไม่)โอเค

เรื่องและภาพโดย มหาโชบุ อี้

กรณี “กาโตะ กับ (สี)กาตอง”
เปรียบเทียบ “ผีเน่ากับโลงศพ”
เก็บพระไว้สืบทอดศาสนา
ดีกว่าเอาพระไปสืบทันธุ์..

ติดตามรายการ “กัลยาโณโอเค”
รูปแบบการเทศนาธรรมแนวใหม่
ทาง YouTube และ Facebook
กับพระคุณเจ้าพระพยอม กัลยาโณ
และสื่อ “โลกวันนี้” LokWanNee

สแกนคิวอาร์โค้ด
แอตไลน์โลกวันนี้
เพื่อสอบถามหรือ
รับชมรายการที่นี้

แลดูดี

รายการสนทนา
การบ้านการเมือง
และเรื่องศีลธรรม

กัลยาโณ
โอเค

ปีที่ ๑๔

ฉบับที่ ๓๕ เดือน มีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ISSN ๑๕๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชาครณ์,
พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร,
คุณสมบัติ ชำตะรุปะชีวิน,
คุณศิริพร ชื่นครุฑ,
คุณสมใจ ธงวิชัย
คุณจิตติมา สอาด
คุณกัญญารัตน์ ชูชาติ
คุณสุทธิพร บุญกัถี

พระครูวิจิตรปทุมรัตน์,
พระมหาสุชาติ เกตุสมุโข
คุณบุญงา ตั้งประสิทธิ์,
คุณทศนีย์ มหาธนกิจวงศ์
คุณฉวีวิศิษฐ์ พันพเกียรติ,
คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,
คุณรัตติยา สมมติศรี,

บรรณาธิการ

อดัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณณโสตุถิ,
คุณนันทชัย ราชทวีขกุล,
คุณสุทธิพงษ์ วงษาซ้าย,
คุณพีรสิทธิ์ อารมณเสรี,

คุณอนุชา ขอดยรรยง,
คุณรณธรณ ต๊ะปัญญา,
คุณมานพ เกตุรักษา,
คุณกวิณศักดิ์ ธนพันทศรี

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโณ

๑. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมจรรยาอันดีงาม
๓. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
๔. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ) วัดสวนแก้ว
๕๕/๑ ม.๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

Computer Graphics : ว.จิณณโสตุถิ

Website / E-mail

www.kanlayano.org

E-mail : Kanlayano@yahoo.com
bookkan54@gmail.com

พิมพ์ที่ เฌอปี พรินตติ้ง แอนด์ ดีไซน์ ๔/๑ ซอยอเนกมัย ๒๕ กทม.
โทร. ๐ ๒๐๐๐ ๖๓๖๗, ๐๙ ๐๘๘๘ ๘๘๕๖

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕
“วันวิสาขบูชา”

สวัสดิ์ กับทุก ๆ ท่านที่ติดตามอ่านวารสาร

โลกในยุคปัจจุบัน ทางธรรมถือว่าเป็นโลกสียุค กล่าวคือ เป็นโลกแห่ง “การเห็นกงจักร...เป็นดอกบัว” เห็นว่าเป็นความเจริญ หรือตามทิวที่ว่า “อยากให้คนอื่นดี แต่ตัวเองเลวกก็ได้” ช่วงนี้มีข่าวปรากฏบ่อย ๆ ด้านลบวงการสงฆ์ จึงอยากฝากข้อคิด ว่า เรื่องพระดี พระเลว นั้นถือว่า พระเป็นปุถุชนลูกชาวบ้าน แม้จะมีการบวชหรือเปลี่ยนรูปแบบเข้ามา แต่ละคนก็มีสภาพแวดล้อมการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ให้มีhiri โอตตูปปะแตกต่างกัน ดังนั้น ความหนักแน่นในพระรัตนตรัย ของพุทธบริษัท ๔ เมื่อได้ปฏิบัติตามหลักธรรมอยู่สม่ำเสมอไม่หวั่นไหว นั้นแหละจะช่วยเป็นหลักคำพระศาสนาให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นต่อจิตมนุษยชาติได้ ฉะนั้น จงอย่าหวั่นไหวกับข่าวพระสงฆ์ที่ประพฤติไม่ดี ให้คิดเสียว่า “พระดี มีมากกว่าพระไม่ดี” ดังที่สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตฺโต) เคยพูดไว้ว่า ครั้นจะให้สมมติสงฆ์ทุกองค์เหมือนกับท่านยาก จึงเอาแต่พอสมควร กลาง ๆ ไม่เลวมาก...ดังนั้น พระที่ท่านเดินทางสายกลางมีอยู่จำนวนมากทั่วประเทศ ให้เลื่อมใสศรัทธาและปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

มาพบกันอีกแล้ว สำหรับวารสารกัลยาโณหลังเลื่อนการตีพิมพ์มาหลายครั้งเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ที่ได้แพร่กระจายไปทั่วประเทศ หลังจากสถานการณ์ผ่อนคลายทางวัดสวนแก้วได้ทำการเปิดวัด เพื่อให้ประชาชนได้มาร่วมทำบุญ ฟังธรรมะจากหลวงพ่อยอดตลอดถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแปลงใหญ่ ณ สวนธรรม สวนน้ำ ทุกวัน ในช่วงปีใหม่ได้มีการจัดงาน “เที่ยวไป...ชิมไป” ต่อมาก่อนสงกรานต์ได้จัดงาน “เทศกาลชิมมะม่วงยายกล่ำ” เป็นต้น **อย่าลืมนะ ! วันที่ ๑๕ พฤษภาคมนี้ เป็นวันสำคัญทางศาสนา**

สำหรับวารสารกัลยาโณฉบับนี้ มีเนื้อหาธรรมะเข้ากับยุคสมัยปัจจุบันที่เป็นตาปัญญาจากหลวงพ่อยอด ได้นำมาตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อสร้างหลักคิด หลักจรรโลงใจ หลักยึดเหนี่ยวจิตใจ กับทั้งที่จะสร้างความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้อย่างแจ่มแจ้ง นอกจากนี้ ยังมีบทความ หลักธรรม คติธรรม จากครู-อาจารย์หลายท่านได้อธิมสมองกันครับ

ท้ายที่สุด ขออนุโมทนาบุญกับทุก ๆ ท่าน ที่ได้เสียสละทรัพย์ เสียสละแรงกายแรงใจ จนทำให้วารสารฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอให้ทุก ๆ ท่านมีความสุข ความเจริญก้าวไปในบุญกุศลกับการศึกษาธรรมะปฏิบัติธรรมในครั้งนี้ เทอญ ฯ

...อดัมมยตา...

โลกกลียุค

โลกทวณ อยู่ในชั้น กลียุค
ที่เบื่อกบกร เร็วรัด ถึงจุดสลาย
จนสิ้นสุด มนุษยธรรม ต่ำอบาย
เพราะเห็นกง- จักรร้าย เป็นดอกบัว

กิเลสไล่- หัวสั่ง ลงปลักกิเลส
มีความแค้น แสนวเคซ มาส่มหัว
สามารถดุด ดึงกันไปใจมืดมัว
เห็นตนตัว ที่จมกาม ว่าความเจริญ

มองไม่เห็น ศีลธรรม ว่าจำเป็น
สำหรับอยู่ สขเย็น ควรสรรเสริญ
เกียรติ กาม กิน บั่นบำ ยิ่งกว่าเกิน
แล้วหลงเพเลิน ความบ้า ว่าศีลธรรม ๗

ประพันธ์โดย
พุทธทาส ภิกขุ

5 พุทธยุคนิวรณ์มอล ปี ๖๕

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

11 ถ้ามมาหลวงพ่อยอม
จะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

19 นิวรณ์มอลต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๕

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

37 สกู๊ปพิเศษ : ข้อคิดสะกิดธรรม
“ผลไม้...ล้นวัด”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

39 ทำไมถึง “บวชไม่สึก ?” ตอน ๒๐

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

43 สะเก็ดข่าว : พระพยอม
อยากบอก “อย่าพึ่งรีบรับ...”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

49 สะเก็ดธรรม จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว “ระบบการเมือง
กับพุทธบริษัท” โดย...พุทธทาส

55 ใครควรวญในธรรม

ปริศนาธรรมไทย

“ชุดกายนครสอนธรรม ๕”

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

69 สวนแก้วแฟร์

มหัศจรรย์ “กระชายขาว”

สร้างภูมิคุ้มกันโรคโควิด-19”

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

73 ภาพ...พัฒนา

81 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

“ชีวิตที่เหลืออยู่ ตอน ๓”

โดย...โยมแอ้ว สังฆทาน

82 วิตามินใจ “ขวากหนามชีวิต”

โดย...นายมะเนาว์

85 รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์

วารสารกัลยาณ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

เหตุการณ์ที่เป็นข่าวลงเรื่องพระไม่ดีอย่างนี้ อย่างนั้น จนกระทั่งในที่สุด ก็เอาละเกิดหมอปลาคนหนึ่ง แล้วก็เกิดเรื่องเกิดอะไร ขึ้นมา โดนคำถามหนึ่ง คำถามนี้ถามเยอะจริง ๆ ว่า รู้สึกยังงัยกับข่าวที่มีมากมายอย่างนี้

พระศาสนาจะอยู่ไหม ?

จะสูญพันธุ์จากประเทศไทยไหม ?

นี่คือคำถามนับเป็นสิบยิ่งเข้ามา รวบรวมเข้ามา เรียกว่า เป็นคำถาม กระสุนตก ที่หนักอกหนักใจหนักหู แต่เอาละในฐานะที่เรารู้เรื่องศาสนา มาอย่างพอ จะเรียกว่าตอบได้บ้างแหละ จะโดนใจไม่โดนใจ แต่ขอตอบ อย่างนี้

*“พุทธยุคนิวนอร์มอล ปี ๖๕” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๙ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอังคารที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

“เมื่อมีไวรัส ก็ต้องมีวัคซีน เมื่อมีทุกข์ ก็ต้องมีคำสอนที่จะดับทุกข์” และคำสอนไหนที่จะมีเรื่องดับทุกข์มากมายเท่ากับพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ถึงกับทรงตรัสว่า

“แต่ก่อนก็ดี เดี่ยวนี้ก็ดี ต่อไปในอนาคตก็ดี เราจะสอนแต่เรื่องทุกข์ เรื่องดับทุกข์อย่างนี้ตลอดไป”

ก็ลองถามว่า แล้วสังคมปัจจุบันนี้ มันหมดทุกข์ มันสิ้นทุกข์ มันสูญทุกข์แล้วหรือ ถ้าทุกข์สูญทุกข์หมด ศาสนาค่อยหมดก็เป็นไปได้ แต่มันยากแล้วละที่ว่า

“ศาสนาจะหมด” เพราะคนหมดทุกข์ มีแต่ว่าทุกข์มันเพิ่มขึ้น และจะเรียกร้องหาศาสนาให้มากขึ้น มิฉะนั้น มันก็จะกลายเป็นว่า ฆ่าตัวตาย มันจะต้องมาเพิ่มทวีปริมาณจำนวน

ที่เรามีข่าวว่า มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ม.๔, ม.๕ เขาอยากประกาศตัวว่า เขาจะไม่มีศาสนา ถ้าประกาศตัวว่าไม่มีศาสนา คือ ก็ทำทางศาสนาเหมือนจะสูญ

แต่ถามว่า มันมีข่าวเรื่องราวที่ย้อนถามได้บ้างไหม ? เช่น เด็กเอาปืนยิงหัวตัวเอง กับเด็กล้งโทรศัพท์ เป็นเด็กผู้ชาย นี่แล้วไม่ได้โทรศัพท์ เจ้าคนรับซื้ออะไรเขาโกง เด็กประสาธแตกเลย เครียดจนตายเลย

ถามว่า เจ้าเด็กคนที่ตายนี้ เขาตายเพราะไม่มีโทรศัพท์ หรือเขาตายเพราะเขาไม่สนใจศาสนา ไม่มีศาสนา ไม่มีคำสอน เรื่องอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เรื่องไม่เที่ยงเรื่องอะไร นี่รู้ไหม ?

ถ้าเด็กรู้เรื่องนี้ ถามจริง ๆ เด็กจะโง่งจนประสาทแตกไหม ? เครียดจนประสาทแตกไหม ?

ถ้าเขาตาย ประสาทแตก เพราะเขาไม่มีโทรศัพท์ แล้วคนอื่นที่โทรศัพท์หาย ไม่มีโทรศัพท์ใช้ เขาไม่ตายกันครึ่งค่อนประเทศ

ถามจริง ๆ ว่า รู้แล้วใช้ไหมว่า เขาตายเพราะเขาไม่มีหลักธรรมยึดในใจ ไม่รู้ทันต่อสิ่งที่เกิดปรากฏการณ์เรื่องโทรศัพท์ไม่ได้ ถูกเขาโกง คนที่เขาไม่มีโทรศัพท์ ถูกโกงทางโทรศัพท์ ถูกขโมยโทรศัพท์ ถูกแย่งปล้นโทรศัพท์ แต่บัดนี้เขาก็กังอยู่ ไม่ได้ฆ่าตัวตาย หรือไม่ได้เครียดจนตาย

น้องหญิงที่เอาปืนยิงหัวตัวเอง ถามว่าเรื่องอะไร ? เขาก็บอกว่า เพราะผู้ชายทิ้งเขา เขาเลยเครียดอยู่ไม่เป็นสุขแล้ว ทุกข์แล้ว ก็เลยเอาปืนยิง นี่ยิงหัวตัวเองตาย

“ศาสนาจะหมด”

เพราะคนหมดทุกข์ มีแต่ว่าทุกข์มันเพิ่มขึ้น และจะเรียกร้องหาศาสนาให้มากขึ้น มิฉะนั้น มันก็จะกลายเป็นว่าฆ่าตัวตาย มันจะต้องมาเพิ่มทวีปริมาณจำนวน... ”

ถามว่า ตายเพราะผู้ชายทิ้ง หรือเขาทิ้งหลักศาสนา เขาไม่สนใจที่จะค้นหาหลักธรรมคำสอนไว้ ต่อสู้กับปัญหาเลย เมื่อเจอปัญหาถูกทิ้ง เขาก็คิดออกอย่างเดียว ถ้าตัวเขาไม่อยู่ ทุกข์ก็น่าจะไม่อยู่กับเขา เรื่องหลอกหลอนว่าผู้ชายทิ้งอย่างนี้ มันคงจะไม่มี เขาก็เลยเอาปืนยิงหัวตัวเองตาย

ตกลงว่า เขาตายเพราะผู้ชายทิ้ง หรือเขาทิ้งหลักศาสนาไป ไม่มีหลักศาสนามารักษาจิตใจ เขาก็เอาปืนของปู่มายิงหัวตัวเองตาย

เพราะฉะนั้น ใครที่บอกว่า พระไม่ดีนี่จะทำให้หมดศาสนา สูญพันธุ์จากประเทศไทย ก็ต้องรอว่า ถ้าความทุกข์ในประเทศมันหมด คอยดูเถอะศาสนาก็หมดตามแน่นอน คือ ไม่มีความจำเป็น มันไม่มีความจำเป็นแล้ว แล้วที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ หนัก ๆ เข้าพระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า...

ขยะในศาสนานี้ คือ เหมือนทะเล คำสอนธรรมวินัยพระพุทธเจ้าเหมือนท้องทะเล ในท้องทะเลมีคลื่นกับขยะ แล้วคลื่นก็ซัดขยะขึ้นฝั่ง

ฉะนั้น พระพวกขยะ ที่ถูกจับสึกถูกอะไรต่ออะไรดำเนินคดี แต่เสียดายที่เราไม่มันไม่เหมือนประเทศลาว

ประเทศลาว นี่ถ้าพระไปเสพเมถุน ถ้าจับได้ติดคุกตั้ง ๓ ปี ประเทศลาวปกป้องพระพุทธศาสนาดีกว่าประเทศไทย รัฐสภาลาว ส.ส.ลาว ออกกฎหมายนี้มา แต่ประเทศไทยยังไม่มี วุฒิสภา หรือรัฐสภา คิดออกกฎหมายป้องกันให้ทันกับประเทศลาว เราก็เลยเจอปัญหาอย่างนี้ ไม่มีใครเข็ดหลาบจำ ก็อย่าเอีกระทำการัน

เอาเถอะ แต่เราอย่าไปทุกข์กับเรื่อง ว่า ศาสนาจะสูญพันธุ์เลยนะ ขอให้เรานี้อยู่กับหลักคำว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ถ้าศาสนาจะไม่เที่ยง จะทนอยู่ไม่ได้ จะไม่เป็นหลักที่เป็นอมตะนิรันดร์ตลอดกาล

แต่ตอนนี้ทำยังไงเราจะอยู่กับความไม่ทุกข์ ไม่มีศาสนาก็ได้ แต่ต้องอยู่กับความไม่ทุกข์ได้ ทำเป็นโหล่มะ ? ได้หลักสูตรอันไหนมาล่ะ ได้ทฤษฎีที่ไหนมาสอนให้อยู่โดยไม่ต้องเป็นทุกข์อะ ถ้าอยู่กับโดยไม่ต้องเป็นทุกข์ศาสนาก็ไม่จำเป็น แต่ถ้ายังทุกข์อยู่ แล้วก็ต้องแสวงสิ่งมาดับทุกข์ นั่นก็คือ คำสอนในศาสนามีเยอะ หรือว่า ไม่ต้องเอาระดับพระพุทธรูปเจ้าหรือ

สาวกรุ่นหลังนี้ ก็ประดิษฐ์วาทกรรมเยี่ยม ๆ มาเยอะ เช่นท่าน ว.วชิรเมธี บอกว่า

“ทุกข์มิไว้ให้เราเรียนรู้ ไม่ใช่มิไว้ให้เราจมอยู่กับมัน”

แล้วเอาอะไรมาเรียนรู้อะ ถ้าไม่ใช่เอาคำสอนในพระพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่นก็อาจจะมีเรื่องอยู่กับความทุกข์เป็น ฉลาดจนทุกข์ไม่เกิด เหมือนอย่างพี่น้องมุสลิม

ลูกตาย เขาก็บอก พระเจ้าอัลลอฮ์ เอากลับแล้ว เขาก็ไม่ทุกข์ เพราะเขาเชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า แต่เราล่ะ ไม่รู้แล้วไปยึดมั่นถือมั่นก็เป็นทุกข์ไป

ตอนนี้ไปดูเถอะ อย่าไปห่วงเลยว่ะ จะนั่งว่าศาสนานั้นศาสนานี้จะมาสู่ประเทศไทย มันไม่ใช่ของกล้วย ๆ ถ้าสุบไปแล้วก็นั่งปวดหัวแหละ ถ้าเอาชาวพุทธโง่ ๆ ไปเป็นศาสนิกด้วย

“เมื่อมีไวรัส ก็ต้องมีวัคซีน เมื่อมีทุกข์ ก็ต้องมีคำสอนที่จะดับทุกข์”

อย่างแม่คนหนึ่ง ลูกตกน้ำตายก็นั่งร้องไห้ทำใจไม่ได้ แต่ก็เปลี่ยนศาสนาตามที่ลูกขอ เชื่อเลยพระเจ้ามีนหัว เพราะอยู่กับพุทธก็ทำใจไม่ได้ แล้วไปอยู่กับคริสต์กับพระเจ้า จะทำได้เลยเชียวหรือ ถ้าได้ก็เชิญไปเลย ไปอยู่กับสิ่งที่ทำให้ไม่เป็นทุกข์ได้ก็ดี ๆ เราจะพลอยอนุโมทนายินดีด้วย ไม่อิจฉาศาสนาอื่น ที่เอาคนของพุทธไป...ทำให้ไม่เป็นทุกข์ ทำใจได้ เชิญเอาไปเลย เจริญพร.

ถามมา หลวงพ่อพยอม จะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

วัดมีบทบาทช่วยสังคมในยุคข้าวยากหมากแพง
และวิกฤตสถานการณ์ต่าง ๆ บ้างไหมครับ ?

เรื่องโควิด-19 วัดก็ให้ที่มาพักดูแลช่วงที่ต้องกักตัว ๑๕ วัน
ให้ที่ให้อาหารที่สมัยพลเอกเปรม ตีณสุลานนท์ มาสร้างไว้ ให้ดูแลเด็ก
ช่วงนี้เด็กมีไม่มากหรือแทบไม่มีแล้ว และเอาไปไว้ตรงอื่นได้ ตรงนั้นเขา
มาขอใช้ให้เป็นที่พักคอย เหมือนโรงพยาบาลชั่วคราวอย่างนี้แหละ ให้...
ไม่หวง ถ้าพระมีให้ได้...ก็ให้ อย่างนี้ก็เรียกว่า ศาสนสงเคราะห์ วัดสวนแก้ว
ทำเต็มที่เรื่องนี้

*“ถามมาหลวงพ่อพยอมจะตอบเอง” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๙
วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอังคารที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พอมารู้เรื่อง กรรมกรไม่มีค่าแรงขึ้นเลยช่วงนี้...ขอขึ้น ก็บอกถ้าขึ้นไปนายจ้างก็แย่ แล้วทำยังไง แต่ที่วัดมีโบสถ์ มีสวัสดิการ จนอยากจะเรียกว่า “**วัดสวัสดิการ**” ไม่ถึงขั้นเป็นรัฐสวัสดิการเหมือนประเทศอื่น ๆ แต่เราก็มีสวัสดิการเช่น มีของถูก ๆ ให้เขาได้ซื้อกินซื้อใช้ ลดต้นทุนรายจ่ายครอบครัว หรือครัวเรือน ข้าวสารถุงละ ๑๐๐ บาท ก็เหลือ ๕๐ บาท เฉพาะคนงานในวัด

ถ้าได้ข้าวสารมา ซื้อมาบ้าง เขาใส่บาตรมาบ้าง หุงกินไม่หมดเอาไว้เดี๋ยวหมดขึ้น ก็ต้องเอามาให้คนงานไปกินไปทาน ถ้าแจกเฉย ๆ เขาก็มองดูมันไม่มีคุณค่า เอามาว่าพบกักร้างทาง ถูกลงไปครึ่งหนึ่ง ให้เขาได้ทำบุญ และเมื่อวันแรงงานก็มีเลี้ยงข้าว เลี้ยงกับข้าว เลี้ยงขนมมากมาย แล้วก็จ่ายมะม่วง ให้มะม่วงไปกินแบบชนิดที่อิมпортสำราญ จำหน่ายถูก มีของถูก ๆ ให้มาซื้อเสื้อผ้าตัวละบาท ๒ บาท อะไรต่าง ๆ คือ หาทางช่วยสังคม ให้มากที่สุด เพราะยังติดใจคำที่ว่า

“ศาสนิกในศาสนาถูกทอดทิ้ง จากนักบวช ผู้นำทางศาสนา”

เขาก็จะต้องถอนตัวออกจากศาสนานั้น ศาสนาก็จะไม่อยู่เป็นที่พึ่งของศาสนิกได้ เหมือนรัฐบาลถ้าปล่อยให้คนจนแย่ทุกด้าน เขาก็อยู่ได้ไม่นาน รัฐบาลก็ต้องหมดอายุ

ดังนั้น **พระศาสนาจะไม่หมดอายุ ถ้าเราไม่ปล่อยให้ศาสนิกของเรา อดอยาก ยากจน ข้นแค้น ผิดเคือง ขัดสน**

และส่วนเรื่องช่วงโควิดเกิด ก็มีคนตกงานเยอะมาก จนมาอยู่ที่วัดเกือบ ๒ พันคน มาวันละ ๑๐-๒๐ คน เพราะบริษัทปิดหยุดงาน เขาก็ต้องมาหางานทำที่วัด ก็ให้พอประทังชีวิต เพราะเราตั้งกองทุนซัพพอร์ตยามตกอับ ใครตกอับคับขันมา ก็ให้ที่กินที่นอน ให้งานทำ ให้เงินใช้ พอยังประทังชีวิตไปได้

นี่เป็นนโยบายของวัด แล้วก็โชคดีที่วัดวางนโยบายไว้ว่า เงินที่ได้มา ไม่ว่าพระองค์ไหนไปบิณฑบาตได้ ก็มาเข้ากองกลาง ไม่ใช่ได้มาก็

อ้างว่า เป็นของตัว แล้วก็ไปเป็นท่อน้ำเลี้ยงให้ลิงลิงกา อย่างที่เป็นข่าวพระรูปหนึ่งกับลิงกาคนหนึ่ง ซึ่งเขาก็เอาละ ยอมลิงไปแล้ว แต่ก็เปิดเผยความจริงแล้วละ ว่าได้จ่ายเงินเป็นแสน ๆ เป็นท่อน้ำเลี้ยงไปเลย ไม่ใช่ลักขโมยแล้ว แต่ของเรานี้ได้มา เข้าบิณฑบาตมา โยนย่ำมให้กรรมการเอาไปเก็บไปนับ แจ้งยอดให้รู้นิดเดียวว่า เท่าไหร่ แล้วควรไปแจกไปใช้อะไร แม้กระทั่งเงินนิตยภัตที่อาตมาได้รับเป็นเงินพระนี่ เดือนละ ๖ พันหรือ ๕ พันจำไม่ได้ ไม่เคยได้ใช้เลยสักบาทเดียว ถึงปีนักเรียนมาขอทุน ก็แจกนักเรียนไปหมดทุกปี

ปีนี้ก็แจก ๓ แสนกว่า ไม่ใช่ ๓ แสนกว่าไปให้น้องตงน้องตองอะไรกันนั้น มันก็เลยกลายเป็นเสียค่าโง่ ไปเป็นท่อน้ำเลี้ยงให้เขาทำไม

“เราจะใช้เงินศาสนาอย่างไม่ให้ถูกยมบาลเขกหัว”

เพราะว่าตอนอยู่สวนโมกข์ ได้ยินท่านอาจารย์พุทธทาสพูดว่า พระที่เอาเงินที่เขาทำบุญไปใช้อีลู่ฉลุฉลก ตายไปแล้วยมบาลจะเขกหัวแตก เราก็เลยเสียหัวไม่อยากเอาไปใช้อีลู่ฉลุฉลก

“เราจะใช้เงินศาสนาอย่างไม่ให้ถูกยมบาลเขกหัว”

นอกจากใช้พัฒนาก่อสร้างวัดวาอาราม โดยเฉพาะจะเร่งทำ “สวนธรรม สวนน้ำ” อะไรต่าง ๆ ให้สำเร็จ โดยถือคติว่า “อยากเสร็จก่อนตาย ไม่อยากตายก่อนเสร็จ” ยิ่งมาดูข่าวแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุต ไปทำสำนักที่ อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี แล้วเกิดเสียชีวิต ไปเสียแล้ว ลาลับดับสังขารก่อน เรียกว่า **ไปก่อนเสร็จ**

ส่วนเรานี้ก็อยากให้มันเสร็จก่อนที่เราจะไป ก็เลยทุ่มทำเต็มที่ วันหนึ่งนี้ทำไม่รู้ละเอากันตั้งแต่ว่า ตั้งแต่ตี ๕ ตี ๔ ไปยัง ๖ โมง ครึ่งแทบทุกวัน บางวันกลับออกจากสวนก็มีด เพื่อต้องการให้สวนธรรมเสร็จ เพื่อจะได้มีอนุสาวรีย์ดี ๆ อยากให้มีอนุสาวรีย์ดี ๆ เอาไว้ประดับชีวิต ฝากผลงานดี ๆ ไว้เป็นอนุสาวรีย์ของชีวิต ก่อนตาย ต้องได้ ต้องมีไว้บ้าง

ไม่เช่นนั้นเป็นโมฆบุคคล โมฆบุรุษ เกิดเปล่า แก่เปล่า ตายเปล่า ก็เรียกว่าพยายามทำอย่างนี้อย่างเต็มที่ ส่วนเรื่องปฏิบัติธรรม ก็มันเป็นธรรมชาติ ขอให้เราอยู่กับความอยากน้อย อยากมากมันก็ทุกข์มาก แล้วถ้ารู้ตัวว่าวันนี้เราไม่มีทุกข์ หรือทุกข์น้อยกว่าวันก่อน ปีก่อน พรรษา ก่อน หลวงพ่อพุทธทาสบอกนี่แหละ คือ **การปฏิบัติธรรมตัวจริง โดยไม่มีญาณ ๑๖ อะไรตามภาษาที่พูดกัน**

ตัวจริง ก็คือ การรู้แจ้ง ประจักษ์ใจว่า ทุกข์มันลดลงไหม เพราะเรามัวแต่ทำงาน จิตที่คิดจะไปอยากนั้น อยากนี้ เพียงแต่ได้ทำงานไปวัน ๆ มันก็สบายใจแล้ว ถึงทุกข์ไม่หมด

แต่ก็ให้ออกาสทุกข์เข้ามาครอบงำได้น้อยลง ตามอายุขัยประสบการณ์

รัตตัญญู นี่มันมีส่วนนะ ทำให้รู้เท่ารู้ทัน รู้แก่ รู้กัน รู้ได้รู้เสีย รู้บวกรู้ลบ สมหวังผิดหวัง

ต้องบอกว่า ตอนนี้การปฏิบัติธรรม ผ่านประสบการณ์ ชีวิตมา มันเข้าใจไม่เหมือนกับสมัยตอนเรียนนักธรรมเอก เพราะนั่นเราไปดูตัวเลขอะไรมันเยอะ เหมือนเรียนอภิธรรม ก็ ดวงจิต เจตสิก อะไรก็ 모르 จนนับจดจำสมองแตกพอดี

“สวนธรรม สวนน้ำ”

ก็เลยมาเผ้าดูว่า **ทุกข์เราลดลงไหม ? ถ้าทุกข์มากกว่า แสดงว่าวันนี้ไม่ได้ปฏิบัติธรรม ถ้าวันไหนทุกข์ลดลง แสดงว่าวันนี้เราปฏิบัติธรรม**

แล้วถ้าถามว่า **ตอนนี้มันทุกข์มากกว่าเก่าไหม ?** ต้องบอกว่าสบายขึ้นเยอะเลย แต่ยังไม่หมดทุกข์นะ ก็ฝากบอกไว้แค่นี้แหละ ถ้าใครถามว่า แล้วไม่มีเวลาปฏิบัติธรรมเลยหรือ มัวแต่ทำงาน ก็ **“การทำงาน คือ การประพฤติธรรม”** ไง ! เรามาแนวนี้ เราไม่สนใจเรื่องญาณ ๑๖ เพราะจำไม่ไหว เราสนใจว่า จะอยู่ยังงั๊วไม่ให้ทุกข์ หรือไม่ให้ทุกข์เกิดมากเกินไป จะอยู่กับอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไปวัน ๆ หนึ่งให้มากที่สุด ให้ระลึกให้มากที่สุด ก็ชื่อว่าเราก็ปฏิบัติธรรม ตามมีตามได้ของเราอย่างนี้ มันน่าจะพออยู่ได้มั้ง เจริญพร.

อ๋อ... ตอบยาก !

ตอนนี้หลวงพ่อก็มีพรรคการเมืองไหนในหัวใจบ้างครับ

อ๋อ...ตอบยาก ! เพราะว่าเขาไม่ให้พระไปเชียร์
ไปชอบไปชู้ ไปเซดพรรคใด ไปตำหนิ ไปด่าพรรคใดแต่
ถ้าถามว่าชอบชื่อพรรคดี ๆ มีบ้างไหม ? มีอยู่พรรคหนึ่ง
ชื่อถูกใจจริง ๆ ชื่อพรรค “อัสสา หิ อัสสโน นาโถ”
ชื่อ “พรรคพึ่งตนเอง” จะได้ไม่ต้องรอเหยี่ยวยา

แหม ! เจ้าคนที่รับมาทำงานที่วัดนี้ เจ็บปวดเหลือเกิน
รัฐบาลไปให้เสียมาก ไปเหยี่ยวยามาก ให้ครึ่งหนึ่ง ให้เสียครึ่งหนึ่ง
อะไรก็ไม่รู้ละ จนผลที่สุด เขามานั่งทำงาน ดายหญ้าไปเขาก็

หยิบโทรศัพท์มาเลื่อนไป พอถามว่าทำไมถึงไม่ตาย เขาบอก
อยากจะเลื่อนดูหน่อยว่า เขาจะให้เมื่อไหร่ ให้เท่าไหร่ ให้ครึ่ง
หนึ่ง หรือให้เลี้ยวหนึ่ง

ก็เลยเป็นอันว่า ที่ชอบก็เพราะว่า มันกระทบ
พบเห็นอย่างนี้ เพราะมันแต่คิดจะให้รัฐบาลช่วย
ไม่คิดพึ่งตัวเองช่วยตัวเอง ก็ชอบซื้อพรรคนะ ไม่ใช่
ชอบพรรค ชอบซื้อของพรรค หรือคนตั้งชื่อพรรค
มันโดนใจดี เป็นคำสอนดี เจริญพร.

“พรรคพึ่งตนเอง” จะได้ไม่ต้องรอเยียวยา

นิวนอรมอล ต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๕

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาณ)*

วันนี้ พรุ่งนี้ อีกไม่กี่ชั่วโมง ก็ผ่าน พ.ศ. (ไม่ใช่ที่พึงสีกนะ พส.) เป็นวาระของวันเดือนปีที่ผ่านมาผ่านไป ๆ ชาวพุทธเรามีบทบาทกรรมไว้อย่างไร ?

“วันคืน...ล่วงไป ๆ ขณะนี้เรากำลังทำอะไรอยู่” ทำแล้วแลดูดี หรือว่าดูแล้วแย่ ลองเอามานั่งคิดทบทวน ทำบัญชีชีวิตดูว่า **“ปีที่แล้ว มันบวกหรือลบ”** เริ่มเพิ่มอะไรกับอะไร

ไม่รู้ละ ! ปีนี้สำหรับอาตมา มันทำให้ได้คิดอะไรแปลก ๆ ตามวัยที่ผ่านมา ๓๒ ก็รู้สึกในวงการพระก็มีอะไรเกิดขึ้นวงการสังคมการเมืองก็มีอะไร ๆ เกิดขึ้น ดิตลบก็เยอะ บวกก็มี

สำหรับเราปีนี้เรียกว่า เห็นแล้วนึกว่า การนำออก คนเขาปลดสังฆาภิบาลมหาสมปอง (ภาพชัดเขาจับไว้ได้พอดี) ตอนจะสึกนี้พระผู้ทำหน้าที่สึก ท่านจะถามว่า **“ตั้งใจสละเพศสมณะแล้วหรือ**

*“นิวนอรมอล ต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๕” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาณ) เนื่องในโอกาสเทศกาลวันขึ้นปีใหม่แก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันศุกร์ที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ตั้งใจสละแน่นอน ลาสิกขาแน่นอน” ๓ ครั้ง พระก็จะเปลื้องสังฆาฏิออกจากไหล่

อาตมาเคยนั่งชยันโต พวกทิดที่เขาจะสึกมาหลายครั้ง ก็นึกในใจว่า แหม ! ตอนนี่ก็ต่อสู้กับเรื่องอารมณ์คิดสึกเมื่อพรรษาที่ ๗ เข้าพรรษาที่ ๗ มันคิดติดลบเลย ที่แรกมาตีเชียว เรียนนักธรรมเอกได้ไปปี๊ด ๆ ๆ อยู่ ๆ ความคิดมันหกคะเมนกลับมาว่า **“น่าจะสึกไปลองสักพักหนึ่งนะ”**

แต่แล้วพอดีได้คาถาของหลวงปู่พุทธทาสให้ตวาดความคิด ไล่ต่ำความคิดติดลบ ความคิดต่ำตมจมอยู่ในเรื่องก่อน ๆ เนื้อหนังอะไรต่าง ๆ นี่ ก็เลยตะเพิดดัง ๆ ว่า (เวลาความคิดตัวนี้มาบอกว่า) **“ไป !”** บางทีต้องต่ำแรง ๆ **“ไอ้ความคิด...จ้งไร”** ต่ำเลยนะ ถ้าไม่ต่ำมันไม่ไป (บอก **“ไปเถอะนะ”** ถ้าพูดดี ๆ ไม่ได้) ต้องเล่นบทแรง กระแทกกับมันแรง ๆ **“กูไม่สึกกับมึง ! มึงอยากสึก สึกไป กูไม่เอาจิ๋วรอกให้มึงสักอย่าง”**

นี่พูดกับมันอย่างนี้ อู๊ย...พูดกับมันหลายเดือนโยม ! กว่าที่มันจะเบาลงไป มันก็มาเร้าเรื่อย เราก็กระแทกมันไปเรื่อย นึกว่าวาทกรรม พระพุทธเจ้าเด่นที่สุด ไม่รู้ละในวาทกรรมพระพุทธเจ้าทั้งหมดนี้ ในคืนที่จะตรัสรู้ดีที่สุดในที่สุดเลยคืออะไร ? (ใครว่าอะไร ?) **“ชาตินี้ขอเป็นชาติสุดท้าย”**

เจ้ามารเอ๊ย ! เจ้าเอาตำแหน่งเอารูปลักษณ์ เมียงามกับอะไรต่ออะไร มาล่อเราไว้ จนกระทั่งเราหลงเวียนว่ายตายเกิดไม่รู้ก็ภพก็ชาติ นั้นชาตินี้ขอเป็น...ชาติสุดท้าย

เวลาอารมณ์คิดจะสึก พูดสวนกับมันว่า **“มึงจะให้กูเกิดอีกก็ชาติ มึงจะเอาไปทรมานอีกก็ชาติ”** (พูดกับกิเลสนะนี่ ไม่ใช่พูดกับโยมนะ เดี่ยวโยมบอกทำไมหยาบตอนนี่)

“มึงจะเอากูไปทรมานอีกก็ชาติ” ยิ่งมาตอนนี่ดูข่าว ผัวเมียเขาตีกัน ทะเลาะกัน เขาฆ่ากัน โอ้โฮ ! ไม่มีแล้ว

“มือจับชายผ้าเหลือง กูไม่จับมือถือแขนใคร” โอ้ ! นอนกอด

จีวร ดีกว่านอนกอดเนื้อหนังเนอะ แล้วไฉน ! มันเลยพรรษาที่ ๙ มา ความคิดจะสึกก็หายไปเลย เหลืออย่างเดียว ตอนนี่คือคิดอย่าง เดียวว่าทำยังไงจะเอา...

“อัสมิมานะ” จะเอาความทุกข์กับกิเลสออกให้ได้ จีวรไม่ออก แต่เจ้าพวกนี้ต้องบีบคั้นให้มันออก ออกได้ไม่ได้ ก็ต้องพยายามต่อไป พระพุทธเจ้าตรัสว่า **“อัสมิมานัสสะ วิเนโย เอตัง เว ประมะมัง สุขัง”** สุขอื่นยิ่งกว่าความนำ อัสมิมานะออกเสียเป็นไม่มี

คนเรานี้ถ้าลองตัวอยู่ เดี่ยวกูเป็นนั่นเป็นนี่ (โยมได้ดูทหาร คนหนึ่งไหม...ทหารเรือที่เป็นข่าว ?) นาวาเอกแล้วนะ **“เมาก่อร่าง”** เจ้าอาการกร่าง คือ อาการของอัสมิมานะ สำคัญตนะว่า เป็นทหาร มีเพื่อนเป็นบักโจก เดี่ยวย้ายตำรวจพวกนั้นพวกนี้ พองใหญ่ กร่าง

นี่คือ อาการของอัสมิมานะ ถือตัวถือนั่น ยโสโอหัง จอหงอง พองชน แล้วตอนนี้เป็นไง...เขาเอาไปอ้างวินัย โกงหัว ไปแบกอะไร รู้ไหม ? **“แบกหินแบกทราย”** นาวาเอกแบกทรายแบกหิน ไม่รู้แบก ไปตรอมใจไปขนาดไหน แต่เชื่ออาการหนึ่งคือคำว่า **“วิปปฏิสาร”** คือ นั่งตรอมใจ กูไม่น่าเพลอไม่น่าพลาด ไปแบ่งทำไม ไปกร่าง ทำไม

จนกระทั่ง (โยมพวกเราที่นั่ง ในนี้สายบุญแล้วใช้ไหม ไม่ได้อยู่
สายกร่างนะ) นี่ถามจริง แอบกร่างกับผัวกับเมียบ้างไหม ? ยายย่า
แอบกร่างกับหลานบ้างไหม ? “**กูเลี้ยงมาเท่าเท่าฝาหอย ถ้าไม่ได้
กูมึงเอ๋ย ! ไม่มีกินกันหรอก**” นี่ก็อาการกร่าง ทวงบุญคุณ แล้วเจ้าคน
กร่างเขาถามอยู่คำทุเรศนะ “**มึงรู้ไหม...กูลูกใคร ?**” นี่คือ อาการ
ปมเชื่อง

“**กร่าง**” นี่เขาเรียก **อัสมิมานะ** พระพุทธเจ้าท่านให้
นำออกนะ ท่านนำออกเรื่องนี้ได้ดีที่สุด ดูได้ที่พระพุทธประวัติ
ตอนไหนรู้ไหม ? ตอนที่ท่านออกบวชใหม่ ๆ เจ้าเด็กเลี้ยง
วัวเลี้ยงควายในไร่ในนา เขาไม่รู้ว่าใคร เขาก็เอาฟ่อน
ไปขัดใส่ บางคนพิเรนทร์แอบจี้รดหลังท่าน

ไม่น่าเชื่อนะที่พระพุทธเจ้าเล่าเอง ในพุทธประวัติว่า เจ้าเด็ก
มันจี้รด แอนปัสสาวะรดหลังท่าน ถ้าเป็นตอนไม่ได้เอาอัสมิมานะออก
“**มึงทำกับกู...ลูกกษัตริย์นะ มึงตายนะไอ้เด็กคนนี่**” ต้องเกิดอาการ
อย่างนั้น

แต่นี้ท่านไม่ได้เกิดอาการเฮิร์ต (hurt) มันก็สักแต่ว่าธาตุ ธาตุ
น้ำรด ธาตุเนื้อ ธาตุลม ธาตุดิน ธาตุไฟ ท่านก็เจริญธาตุไปจนกระทั่ง
ไม่มีตัวตนที่จะฮึดฮัดใส่เด็ก สงบ โดนฟ่อน ๆ ขัดใส่ โดนตีตบหู อะไรก็
สงบ ท่านอยู่เป็นสุขได้

นี่เพราะเป็นผู้รู้ผู้เฒ่าเฒ่า อยากจะทำให้ชีวิตมันมีของใหม่ อย่า
ให้เป็นซ้ำ เวียนซ้ำเกิดแบบเก่า ตายแบบเก่า มีผัวมีเมียมีลูกแบบเก่า
แล้วก็ทะเลาะกับผัวกับเมียกับลูกแบบเก่า อู้ฮู ! ไม่รู้เขาทะเลาะมากี่
ชาติละ ไอ้ที่เขาฆ่ากันตายผัวเมียปีนี้นันเยอะมาก ไม่ตายก็เกือบตาย
อาการระบมไปหมดทั้งร่างกายเยอะไปหมด มีแทบทุกวันข่าวแบบนี้

นี่อาตมาตอนนั้นบอก “**กูไม่เอาจี้รอกให้มึงชะอย่าง มึง
อยากสึก...สึกไป**” พุดไปพุดมา มันคงจะเจ้ากิเลสและตัวยอยากให้
สึกมันคงนึกนะ “**เอ๋ย ! เอาไม่ไหวแล้ว เหนื่อยเปล่ามั้งเรา ไปดีกว่า**”

ตั้งแต่นั้นมานั้นก็ไม่มาทวนอีก ก็เลยสบาย อยู่สบาย นี่ถ้าไปแล้ว
เหม ! เป็นแบบนี้โยม ! (ว่าจะไม่เอาให้ดูแล้วเชียว) นิ่มหาสมปอง
โดน...พอลึกปั๊บ ลีกาจูบปั๊บ...จูบเลย เหม ! ผู้หญิงก็จ้องเนื้อหอม
เหลือเกิน

**คนเราชะพอบวชแล้วเป็น “อุตมเพศ” คนสึกแล้ว
“หินเพศ” คือเพศต่ำ คนเราได้ชิมรสอะไรจะประเสริฐเท่ากับ...?**

พระพุทธเจ้าตรัสมี ๒ รส เป็นรสล้ำเลิศประเสริฐสุด ถ้าปี
ใหม่นี้ถ้าใครไม่ได้ดูดดื่มชิมรสเหล่านี้ เขาก็เรียกว่าการเกิดแต่ละปี
แต่ละวันที่ผ่านมา มันไม่ได้สร้างสรรค์อะไรให้ชีวิตเราน่าภูมิใจ ภูมิใจ
ว่า ได้ดื่ม **“ธรรมรส วิมุตติรส”**

ผู้ที่ดื่มวิมุตติรส แปลว่า รสแห่งความหลุดพ้น ทั้งโลกก็
ไม่มัด ทั้งโกรธก็ไม่มาผูกใจ ทั้งหลงใหลมกมายโง่งเงา ปัญญาอ่อนก็
ไม่มี จึงเรียกว่า **“วิมุตติ” หลุดพ้น**

ปีนี้เราเห็นคนไม่วิมุตติ รบกันบรล้วย โกงกันบรล้วย หากิน
เป็นหากรรม หาโกง หาเวรกันสุดสุด ไม่น่าเชื่อ ! เรียกว่า “เขาไม่
หลุด” ไม่หลุดแล้วยังดิ้นรนไปติดเหมือนแห เหมือนอวน เหมือน
ดักแด้ มันชักใยพันตัวมันเอง จนมันออกไม่ได้ คนบางคนนี่เขางก
จนกระทั่งเขาออกจากความงกไม่ได้

**“ผู้ที่ดื่มวิมุตติรส แปลว่า
รสแห่งความหลุดพ้น
ทั้งโลกก็ไม่มัด ทั้งโกรธก็ไม่มา
ผูกใจ ทั้งหลงใหลมกมายโง่งเงา
ปัญญาอ่อนก็ไม่มี จึงเรียกว่า
“วิมุตติ” หลุดพ้น**

แห่ม ! วันนี้เราเดินไม่ยากจะเข้าไปดู แขนงกล้วยให้หยิบคนละ
ใบ เขาเลือกเอาเม็ดมาเล่มหนึ่ง เจ้าเด็กเขาเนียนไปทั้งหัวเลยโยม ! แล้ว
คนอื่นเขาจะได้เหรอ เขาก็เขียนไว้นะ ทานได้ฟรี แต่ห้าม
เอาไปบ้าน เขาเนียนเอาไปหัวเลย

นี่เจ้าตูป่นสุข คนเขาก็เปื้อ เพราะมันมีคนพรรคนี้ “มนุสสเปโต”
มนุษย์เปรต ๆ บางคนก็โ้ย ! จะเอาเท่านั้น จะเอาเท่านี้ แห่ม ! ถ้าไม่
ลือกนะบอก “กินที่นี่ ห้ามเอากลับบ้าน” ถ้าจะเอากลับต้องไปซื้อ
เอาปากทางนั่น แต่ถ้าจะหยิบกิน กินเท่าไรก็กินไป จะจ่ายไม่จ่ายไม่
ว่า จ่ายเท่าไรก็ไม่ว่า (โ้ย ! ขาดทุนบานเลย) แต่เราเอากำไรเป็นบุญ
ซื้อไอศกรีมมาถึงละ ๑,๘๐๐ บาท ใส่ ๆ ตั้งแต่เช้า เทียงหมด เน้น
เอากล่องมาเปิดดูได้ ๖๐๐ บาท ซื้อ ๑,๘๐๐ บาท เขาหยอดให้ ๖๐๐
บาท วัดได้กำไร (บุญ) ๑,๒๐๐ บาท

ถ้าวัดไม่จัดกิจกรรมไม่ทำอะไรเลย คนไทยนี่จะเป็นโรคอะไร
มากขึ้น ยิ่งกว่าโรคโควิดอีก แล้วเป็นเยอะแล้วนะตอนนี้ “โรคซึม
เศร้า หัวเหว เปลาเปลี่ยว หงอยเหงา” แล้วจัดอย่างนี้เข้าบ้าง ก็
ดีขึ้น...กระตุ้น ! โดยเฉพาะอาตมาเห็นกะตาเลย เคยครั้งหนึ่ง คนแก่ ๆ
มาเยอะนะงานนี้ เพราะว่าประกาศไปทางโทรทัศน์ เจ้าพวกหนุ่มถ้า
มาเป็นกลุ่มละ ๗ คน ไม่ให้เข้า ถ้าถือเหล้าไม่ให้เข้าเด็ดขาดเลย...ไม่
ให้เข้า ! ไม่นั่นเดียวเขามาตีกันในวัดยุ่งไหม ?

เดี๋ยวนี้วัยรุ่นนตีกันเยอะไหม ?

ประกาศเลย...ไม่รับ ถ้าวัยรุ่นเดินมา ๔-๕ คน เบรกไว้ก่อน อย่าเพิ่งเข้าไป ขอให้มาตอนท้าย วันสุดท้าย ถ้ามาตีกันตั้งแต่วันแรกใครจะมา ฉะนั้น เราก็ต้องห้าม แหม ! แต่คนบ่นอยู่คำเดียว “พระอะไรไล่คน”

เราบอกว่า ไม่ได้ไล่ แต่คุณกิน ๆ เทียว ๆ เดิน ๆ ไป ๔-๕ ร้าน นะ ๗ ร้าน คุณกินชั่วโมงหนึ่งหมดไหม ? ใครจะกินได้เกินชั่วโมงหนึ่ง แล้วกระเพาะมันจะเป็นยังไง ?

แหมโยม ! ถ้าเขาเกิดทำกระเพาะแตกมานะ ให้กระเพาะแตกใหญ่ไปได้สัก ๓ เท่า อาตมาว่า ๒ ชั่วโมงกร่อย วน ๆ กิน ๆ แหม ! บางคนนี่มือสั้นนะ หยิบข้าวหลาม บอกได้กระบอกเดียว จะหยิบ ๒ หยิบ ๓...ไม่ได้ เลยบอกโยม “ชั่วโมงหนึ่งต้องออกนะ ขอร้อง...ชั่วโมงต้องออกนะไม่ได้ไล่แต่ขอกระชับพื้นที่”

แหมบางคนก็พอเราเดินไป ไปหลบ ไปแอบ ก็ต้องปล่อยไป ต้นไม้มันเยอะ พอเห็นเราวูบ...แอบ

เอาละแต่ละคนนะ คิดว่า หักลบกลบแล้ว ถ้าเราเทียบงาน ผังภูมิณี (โยมเคยได้ยินไหม) ชาติทุน ๕ แสน ๓ แสน บางงาน ชาติทุนหลายแสนเลย ก็ไปเอางดดนตรีแพง ๆ มา อะไร ๆ แพง ๆ มา แล้วปัดวิกก็ไม่มีคนได้

เดี๋ยวนี้มันเปลี่ยนนะ ถ้าใครไปเฝ้าจัดงานวัดแบบเก่า อาตมาว่า ยาก แต่ถ้าจัดแบบนี้ “นิวนอร์มอล” แบบของเรานี้ เขาเอา ลำไย ไหทองคำ กวักคนเข้าวัด ของเราเอากล้วยแขวนกวักเข้ามา เอาของกินของอะไรมา ปรากฏได้ผล คนชอบกัน คำว่า “แขวนกล้วย” ไม่ได้เลี้ยงลิงนะ เลี้ยงคน

“

ถ้าปีใหม่นี้คนเราทำบุญทำทาน
ก็อย่าให้โง่กว่าปีเก่า... ”

”

นี่ก็เลยทำให้บรรยากาศแปลก ๆ ใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ การกระทำอะไรใหม่ ๆ ที่เขาใช้คำว่า “นิวนอร์มอล” นี่มันก็มีขึ้น ถ้าคิดแบบเดิม อย่างเดิม ปีใหม่ ! อยู่แบบเดิม ใ้แบบเดิม ทำวัดเดิม ไม่มีอะไรเสริมให้มันแลดูดีขึ้น “ปีใหม่ !” ต้องทำอะไรให้มันแลดู...ดีขึ้น ๆ ๆ ไปเรื่อย ๆ มันถึงจะเรียกกันว่า “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”

ฉะนั้น ปฏิทินของเราจะต้องใช้โลโก้คำนี้ซึ่งเป็นโลโก้ของหลวงพ่อบุญทาส เป็นพระรูปเดี่ยวของเมืองไทยที่ให้พรไม่เหมือนใคร ใครมาทำบุญปีใหม่ “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่านะ” แค่นี้ ไม่ใช่ปีใหม่ขอให้โชคดีเจริญ ถูกหวยถูกรถยนต์ คนก็เลยเชื่อไปเลย นี่กว่าถูก

ดังนั้น ปีใหม่ ! ต้องอย่าให้โง่กว่าปีเก่า เรื่องอะไรบ้างที่คนเขาโง่กันเหลือเกิน อาตมายังนึกถึงว่า เมื่อเช้าเขาเปิดรายการกัลยาณโอเค ไปนั่งบิณฑบาต เจ้าร้านฝั่งตรงข้าม เขาเปิดใส่ลำโพงดังลั่นข้ามมา “เอ้ ! ญ่ตรงนี้ แต่เสียงไปออกตรงนั้นได้ใจ” เลยให้เด็กไปเดินดู โอ้ ! เขาเปิดกัลยาณโอเค แล้วเขาเสียบลำโพงดังบี้มเลย ก็นึกถึงเมื่อเช้าดิ้นะ..ดี

ถ้าปีใหม่คนเราทำบุญทำทานก็อย่าให้โง่กว่าปีเก่า ไม่ได้พูดว่า ศาสนาอิสลามนะ ชาวพุทธเราก็เหมือนกัน คริสต์ก็เหมือนกัน ถ้าทำบุญแล้วไม่ฉลาดกว่าปีเก่า

นี่โยมถามจริง ๆ เอะ ถ้าอาตมาไม่เป็นต้นเหตุพูดเทศน์เรื่อง “บุญช่วย บุญรอด บุญพาวาสนาส่ง” อย่าทำบุญ...ถ้าโยมทำบุญโง่ แล้วพระก็เอาเงินของโยม มาบริหารแบบโง่ ๆ มันจะไม่มีอะไรดีขึ้นมาเลย

ตอนนี้มันน่าฟังนะ พริก ผัก ข้าว ตะไคร้ ผลหมากรากไม้ มันมาล้มหลามนี่ เพราะพลิกบุญเปลี่ยนมาลือกบุญชะ ๓-๔ บุญ โยมจำได้ไหม ?

บุญที่ ๑ ? “บุญผู้สูงวัย” ตั้งกองทุนผู้สูงวัย เพราะคนแก่ยังโง่ต่อไปนี้ รอรัฐบาลไม่ได้เท่าไรหรอก (อย่าไปเชื่อนักการเมืองนะ เริ่มหาเสียงแล้วพรรคหนึ่ง) รัฐบาลเก่าให้ผู้สูงอายุ ๘๐๐, ๑,๐๐๐

“บุญช่วย
บุญรอด
บุญพา
วาสนาส่ง”

ถ้าเราไปเป็นรัฐบาล ๕,๐๐๐ บาท โยม ! ช่วงนี้จะไปเอาสดงค์ที่ไหนมา ถึงแตกแล้ว พุดได้แต่แจกได้ไหม ?

เหมือนรัฐบาลเก่าพุดว่าค่าแรงจะขึ้น ๔๐๐-๕๐๐ บาท แล้วได้ขึ้นหรือยัง ? ขึ้นไปก็ตายสิ ! มันไม่มีรายได้อะไรเข้ามา นี่ตอนนี้นะ เจ้าพวกกลุ่มบันเทิง นี่เสร็จหมดเลย พวกนักร้องดารา อะไรต่าง ๆ ตอนนี้อย่างหมดสภาพเลย หนังสือ เพลง ละคร...นี่กระอัก เขาไม่มีใครมาจ้างเลย ที่จริงนี่ฤกษ์นี้พวกเขาต้องโกยสดงค์ เดินสายไปเปิดคอนเสิร์ตที่นั่นที่นี่ ตอนนี้อย่างปิดตัวเงียบ ไม่มีใครมาจ้างเลย

นี่โยมยังนะ...ไม่รู้ละ พลิกกันบ้างนะ ถ้าทำบุญแบบเดิม ๆ...ไม่นึก (เดี๋ยวขออีกประโยคหนึ่ง) ใครได้เดี๋ยวให้สละถุงหนึ่งเอ้า ? ใครได้ประโยคนั้น...**ทำบุญควรแก่อะไร ?** (ไม่อยากจะสอนแล้วอย่างเงี) **“แก กิเลสครับ”** ตรงนี้มันตรงตัวนะ แต่เราเอาภาวะวิกฤติต่าง ๆ ที่เราชอบพุดว่า **“อย่าทำบุญแต่ตามเทศกาล”**

ไม่ใช่ฮุ้ย ! ใส่บาตรกันเหลือเกิน วันที่ ๑ พอเลยนั้น ! ไม่ได้แล้วเพสียบุญ ยิ่งกะพระฉันวันเดียว เฉพาะปีหนึ่งวันที่ ๑ เลยนั้นไม่ฉันหรือไง แหมนี่ ! ลองคิดดูนะ ถ้าเราไม่ปรับปรุง เราไม่แก้ไข เราไม่ทำอะไรให้มันดีกว่าเก่า **ทำบุญตามเทศกาล สงกรานต์ที่ ปีใหม่ที่ทำกันล้นหลามหมด**

แต่เลยอันนั้นไม่เอาเรื่องเลยพระ เขาถึงเปรียบพระถึงเลื่อ **“อาหารเลื่อ”** นี่ถ้าวันไหนตะบปวมาตัว...กินอิมเลย ถ้าวันไหนได้หนูมาตัว...กะร้องกะแรง คอแห้ง ท้องหิว เพราะโยมเพสียบุญเลี้ยวแล้วไปให้กันพร้อมหมด ไม่ดูเลยว่าควรจะ เออ ! วันนี้คนนี่ไป คนนั้นไป เดี่ยว

“ ลองคิดดูนะ...

ถ้าเราไม่ปรับปรุง เราไม่แก้ไข เราไม่ทำอะไรให้มันดีกว่าเก่า ทำบุญตามเทศกาล สงกรานต์ที่ ปีใหม่ที่ทำกันล้นหลามหมด...

เราตามหลังก็ได้ ก่อนก็ได้ อะไรอย่างนี้ แหม ! ถ้าสลับกันได้อย่างนี้
นะมันก็ดี

อาตมานะ แหม! วันนี้ไม่ได้พระมาช่วยให้พระนะ ตั้งแต่บวช
เกิดมานี่นะโยม เพิ่งรู้ว่าการให้พรโยมนี่ “มันโค-ตรเหนือเลยโยม”
เพราะโยมมาไม่หยุดไม่หย่อนเลย เอ้า ! ให้ไป กะจะนั่งพัก เอ้า ! มา
อีกแล้ว ให้พรวงเลย รู้สึกมีอยู่ช่วงหนึ่งออกอาการจะ...โง่งนงน ๆ
เลย บอกว่า **ไม่ไหวแล้ว ต้องโทรไปหามาหา บอกให้ช่วยส่งพระ
มาช่วยให้พรหน่อย**

ช่วงนี้ศาสนาก็ยังงังไม่รู้ะโยม ! ของเก่าก็สึกออก ของใหม่ก็
ไม่มาบวช ปีนี้พระหายไป ๗ หมื่นรูป จากเคยมี ๓ แสนนี้ เหลือ ๒
แสนกว่า ๆ ของใหม่ไม่มา แต่ของเก่าตันออกอีก แล้วก็ตันออกตัว
เต็ง ๆ เสียด้วย เจ้าพวกกเพ็วรากไม่ออก พอจะเป็นที่นำเด็กเข้าวัด
ได้บ้างตันออกซะนี่

โยมยังงังนะ ! คนแก่นี้ โอกาสจะลำบากในภายภาคหน้า เพราะว่า
อาตมามองดูแล้ว เด็กรุ่นหลังนี่โยมดูเห็นไหม ! เขาทะเลาะกับแม่กับ
ย่ากับยายเขา เอน้ำสาตยายเขา เขามองยายเขายังกับเพื่อน โอ้โฮ !
อาตมาดูข่าวปีนี้คิดนะ เขาตบย่า ตียาย เขาสาตน้ำ ยายต้องนั่งกลัว

เขาจนตัวลั่นนะ เราขึ้นอยู่กับยากับยายไม่เคยเลย จะหยิบอะไรอยู่เหนือหัวย่าหน่อยละก็ “ย่าขอโทษนะ”

เดี๋ยวนี้อ่า ก็หยิบของศอกจะถองเนียนหัวผู้ใหญ่เอา ไม่รู้ที่สูงที่ต่ำมันทำไม มันเปลี่ยนไปได้เร็วขนาดนี้ โยมได้ดูข่าวไหม ข่าวลูกเสกโลโซ อะ เห็นไหมเขากับแม่เขาทะเลาะกันน่าดู แจ้งความดำเนินคดี “อย่าให้แม่อยู่ใกล้” เจ้าแม่ก็ทวงเอาเงินไปตั้งหลายล้าน เจ้าลูกบอกแม่ก็โกง โกงอะไรก็ไม่รู้

ตอนนี้นะเขาหาความสุขในชีวิตครอบครัว ที่ว่าเป็น “ครอบครัวล้าเลิศ ครอบครัวประเสริฐสุด ครอบครัวสมบูรณ์แบบ” มันแทบจะมองไม่เห็นกันซะแล้ว

ฉะนั้น ปีใหม่ใครไม่สร้างครอบครัว ให้เป็นครอบครัวล้าเลิศ ครอบครัวประเสริฐสุด ครอบครัวสมบูรณ์แบบ อยู่กันแยกว่าเก่า ทะเลาะกันแยกว่าเก่า แลดูไม่ดีกว่าเก่ามากเลย

อันนี้ถือว่าไม่รู้ละ ปีใหม่จะมาจัดกันทำไม จะมาฉลองกันทำไม จะสรวลเสเฮฮากินกันเป็นบ้าเป็นบอกันทำไม รู้ไหมที่กำลังจัด ๆ ทำ ๆ กันไป นี่มันไม่ได้เรื่องสร้างสรรค์อะไรกันเลย

นี่ดูสิแป๊บเดียวเข้าไปตั้งเท่าไรแล้ว ๓๙ ศพแล้วนี่ ฮู้แป๊บเดียว ! บาดเจ็บตั้งเบิกบาน ลังเวยไปแล้ว ๓๙ ศพ แล้วขณะที่ออกรายการนี้ น่าจะเลย ๖๐ ไปแล้ว ขณะที่พูดอยู่นี้ เพราะอันนี้เขาลงผ่านมา ๑๐ ชั่วโมงแล้ว จะต้องไปอย่างนั้น จะต้องไปอย่างนี้ ต้องไปเที่ยวที่นั่นเที่ยวที่นี่

โยม ! ปีนี้ น่าสงสารพวกไหนรู้ไหม ? พวกไปขึ้นดอย เพราะทุกปีคนขึ้นดอยไปเที่ยวนี้ละ มันก็มีลูกหาบ เขารับจ้างหาบของขึ้น คนที่มีของไปเดินตัวเปล่า เพราะลำพังตัวเปล่าเขาก็จะไปไม่รอดแล้วเจ้าคนข้างล่างนี่ไปขึ้นดอย แล้วถ้าแบกของด้วย

แล้วปีนี้เจ้าลูกหาบเขาเคยได้หาคำรับจ้างด้วย เขาเห็นไม่มีคนไป เขาก็เลยหยุด ถึงว่า “กูไม่น่าไปเลย” ที่เพลี่ยระบมก็เพราะไป ขาไปตื่นเต้น เขาบอก “ขาไปเหมือนไก่จะบิน” ขากลับ... ? “เหมือน

ห่าจะกิน” ขาลงห่ากิน ขาไปพริบ ๆ นี่คนเรานะมันไม่รู้อะ ! เกิดมาชาติหนึ่ง...ชีวิต

ที่นี้ขอพูดเรื่องให้ครบซะ โยมช่วยกันไปขยายต่ออะ **“กองทุนผู้สูงวัย”** ตอนนีเราได้ ๖ ล้านแล้ว แต่ต้องยืมบุญไปใช้ค่าที่ดินก่อน แต่เดี๋ยวก็นะจะกลับมาเติมให้เต็ม ให้คนแก่ได้กินอิ่มนอนอุ่น **“กองทุนธนาคารน้ำ”** ก็ได้ ๔-๕ ล้าน **“กองทุนสัมมาชีพ”** ก็ได้ ๓-๔ ล้าน **“กองทุนชุมชนชีวิตยามตกอับ”** เพิ่งตั้งทีหลังก็ได้ ๓ ล้าน ถ้าเรามีกองทุนอย่างนี้นะ เราก็น่าทำอะไรต่ออะไร โอ้โฮ ! ทำได้เยอะเลยอะ ต่อไปนี่ตั้งไว้เลยงานปี ทำกับข้าวขนม ปีนี้ตั้ง ๒ แสน ไม่รู้ว่าพอจบงานจะเหลือสักแสนได้หรือเปล่า ช่วยคืนมาแสนหนึ่งก่อน แต่โยมปีนี้อาตมานึกไม่ถึงนะ หนักใจ แต่แล้วเบาใจ โล่งใจ กลับกลายเป็นสบายใจขึ้นมาได้

โยม ! อาตมาเริ่มคิดได้แล้วหลังจากที่พูดเรื่องบุญ ไม่นั้นเราจะเป็นสายบุญโง่ ๆ ไปแสวงหาบุญอะไรกัน ไปกันจนแน่น แล้วก็ติดโรคติดภัยอะไรมา

“บุญ” นี่มันต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเหมือนกัน ถ้าเป็นบุญเก่า ๆ บางเรื่องก็มันเสียหาย ตอนนีถ้ามจริง ๆ เกอะโยม ใครจะมัวแต่ไปสร้างกุฏิ สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์... ผิดยุค แต่ถ้าเมื่อก่อนต้องทำ ไม่เช่นนั้นเราจะไม่มีวัด พระแก้ว เราจะไม่มีวัดอรุณ เราจะไม่มีวัดโพธิ์ ดึงคนท่องเที่ยวได้

นายราชันย์ ชื่นหัว
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี
เป็นประธานเปิดงาน
“เที่ยวไป...ชิมไป”
ณ อุทยานสวนน้ำ วัดสวนแก้ว
จ.นนทบุรี
เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เวลา ๐๙.๐๐ น.

แต่ตอนนี้ใครดันไปสร้างแบบนั้นนะ แต่ถ้าสร้างได้ก็มีวัดเดียว คือ ถ้าภาคเหนือก็วัดร่องขุน ที่นั่นจินเขาเที่ยวกัน ถ้าภาคกลางต้องวัดอะไร ? (วัดสวนแก้ว) ไม่รู้ละ เมื่อวานท่านรองผู้ว่ามาเปิด

ที่ปลื้มที่สุด ตอนนี้อาตมาซื้อที่ดิน เพื่อจะเปลี่ยนโรงเรียนนี้ มันแคบ แล้วก็ไปอาศัยที่ดินวัด วัดเขาก็ไม่ยอมให้ขยายอีก สนามเด็กเล่นอะไรมันก็ลำบากไปหมด อาตมาจบ ป. ๔ ที่หลังนี้ (เอ้ ! ทางโรงเรียนเขาบอกอยากจะย้ายโรงเรียนออกนอกวัด แล้วจะสร้างให้มันรับเด็กได้เพิ่มขึ้น เพราะตอนนี้ประชากรรอบ ๆ วัดสังวรฯ นี่มันเพิ่มขึ้นตั้ง ๒-๓ เท่าตัว เด็กก็เพิ่มจากอาตมาเรียน ๑๐๐ คน ๒๐๐ คน ตอนนี้ ๓๐๐ อยู่ที่ ๒๐๐-๓๐๐ คน ก็เลยสร้างอาคารใหม่ นี่ชื่อที่ ๓ ไร่กว่า ๆ

ปรากฏว่า ตอนซื้อนี้ ตัวอาคารโรงเรียน ยังไม่ได้สร้าง เราจะโอนที่เข้าโรงเรียนยังไงละ ก็ต้องรอให้โรงเรียนสร้างเสร็จ แต่เจ้าของที่เขาต้องการเงินทันที เราก็ต้องจ่าย จ่ายเขาก็ต้องโอนมาให้เราก่อน ก็โอนชื่อเข้ามูลนิธิ เข้าวัดก่อน รอให้โรงเรียนเขาสร้างเสร็จ แต่ลืมนสิพอเขาสร้างเสร็จมันก็ ๒ ปีแล้ว ลืม ! ไม่ได้โอน

แล้วที่นี้เขามาสำรวจ เอ้ ! โรงเรียนนี้มันตั้งที่วัดสวนแก้ว...อยู่ตรงไหน ? เขาก็สืบมา เอ้า ! พระพยอมซื้อที่ให้แต่ยังไม่ได้โอน ก็เลยต้องโอน ไปถามค่าโอนเท่าไรโยมตัวเลข ? “๕๕๒,๘๖๕.๕๐” ให้ลดหน่อย ขอลด ๒ พันก็ไม่ได้ ก็อ้าวไหนคนทำบุญจะได้ลดภาษี “ไม่รู้” เขาบอกเรื่องนี้ไม่ได้ทำได้ เลยต้องจ่าย เต็ม ๆ

แต่ไม่น่าเชื่อวันนี้มีคนมาขอถวาย ถาม “เท่าไร เหลือเท่าไร” บอกไปแสนห้า เขาบอกผมออกหมดคนเดียวได้ไหม ? เลยบอกโยม “อาตมาจะเสียคนนะ เพราะประกาศว่าต้องให้สิ้นเดือนมกราคมถึงจะโอน เอาอย่างนี้ก็แล้วกันโยม...ห้าหมื่น อีกแสน เดี่ยวอาตมาหาทีหลัง ให้คนอื่นเขาได้มีส่วนร่วมบ้าง

ไม่น่าเชื่อเลยโยม วันนี้คนมา คน...ละหมื่น ๆ หลายคน ส่วนที่เหลือเขาก็ไปทำบัตรสร้างงานสร้างชาติรายชื่อที่เขามาแสนหนึ่งอะ แสดงว่าคนไทย เรื่องทำบุญเกี่ยวกับโรงพยาบาล เกี่ยวกับอะไร ๆ ที่มันสงเคราะห์ที่มันวิกฤติ มากขึ้น ดีขึ้น

ส่วนเจ้าบุญประเภทสร้างตำน้าพริกละลายแม่น้ำ ชัก ๆ เริ่ม
จางลงแล้วนะ แล้วไม่รู้ะที่อาตมาชวนทำบุญซื้อที่ดิน ตอนนี้ได้ ๔
พันไร่ อะไร ๆ มันก็ออกมา ตอนนี่สะเดามันปลูกไว้ กินไม่ทัน จำหน่าย
ไม่ทัน แจกไม่ทัน ตอนนี่แจกไม่ทัน ดินะที่ไปสั่งตุ๋นแช่เย็น ราคา ๓ แสน
เกือบครึ่งอาคารนี้ นั่นที่เห็นอยู่นั้นหลังเบ้อเริ่มเลย จุสะเดาได้พันกระช

นี่อาคารเรียนหลังใหม่นี้ ๔ ชั้น หลังเก่านั้น ๒ ชั้น แล้วยาวกว่า
กัน ๓ เท่า แต่วามันมีตรงนี้เขาถ่ายบังซะ อาตมาก็ไปสร้างอีก รวม
แล้ว ๑๔ ล้าน ที่วัด/มูลนิธิฯ จ่ายไป ๑๔ ล้าน ให้โรงเรียน

นั่นใครที่ทำบุญช่วยสร้างโรงเรียน ช่วยค่าภาษีโอนที่ดินนี้ ขอให้
ชาติหน้าจะลาตฉลาด อย่าเสียค่าไ้ ผู้ชายแก่ก็อย่าเบย์เด็ก เหมือน
ตาลุงแจ็ก แหม ! มีเงินตั้ง ๒๐ ล้าน เบย์เด็ก ๑๕ คน เหลือ ๒๔๐ บาท
ใครที่ทำบุญสร้างโรงเรียนให้กับเด็ก ปณณูาเด็กก็ขอให้ได้สติปัญญา

นี่โยม ! ถ้าไม่คิดทำใหม่ แบบใหม่ เราก็จะทำบุญแบบนี้ นี่ถ้า
ไม่ได้ที่ดิน ๔ พันไร่ละ จะมีพืชผักที่ไหนมา แล้วโยมลองคิดนะ ช่วง
ผักแพง กระจายแพง ผักชีแพง ทหารบอกจะปลูกผักชีได้ แต่เรานี้
ตอนนี้กระจายอีก ๓ เดือน ก็จะมีหัวได้แล้ว เราจะไม่ขายอะ ใครมา
เอาหยิบไป

วัดเป็นแหล่งสักที่หนึ่งนะ เมื่อก่อนนี้การศึกษาก็อยู่ที่ไหน ? (วัด)
พวกลาสนุนไพรเกิดที่ไหน ? (วัด) ตำรายาที่วัด ไป...วัดโพธิ์ไหม ? มัน
ไปจากวัด...ทั้งนั้นเก่า ๆ อะ แล้วในสมัยก่อนพวกโรงครัวโรงทานก็
ไปจาก...? (วัด) แล้วช่วงที่วิกฤติเศรษฐกิจไม่ดี วัดมีแต่รับอย่างเดียว
เลย ไม่มีอะไรให้ญาติโยมเลย

ฝรั่งเขาพูดคำนี้ละ “Give not take, take not give.”

“ให้อย่างเดียวไม่ได้รับ...ตาย ! อุด ! เอาอย่างเดียว
รับอย่างเดียว ไม่เคยให้ใคร เจ้านี้ก็ไปไม่รอด !”

ฉะนั้น วัดนี้ทั้งรับและทั้งให้ ไม่รู้ะอาตมาว่า คนที่เอากะบอก
ไป มีบางคนนี่ เรียกว่า “เจ้าเล่ห์อะ นกบุญเจ้าเล่ห์” ทำที่เอาไปตั้ง
๓-๔ กระบอก (เราถาม) จะเต็มเร็วหรือ ? “เต็ม !” หยิบโหระพา

Give
not
take
Take
not
give

๓๐ บาท แถมชุดทุเรียนไปพุดด้วย สายสละเอาไปแล้ว ส่วนเราเห็นเอาไปหลายกระบอก เราก็ให้สิ นี่โยม...ซี้โกง ! สายบุญซี้โกง !

แต่ว่ากระบอกนี้ทำเป็นเล่นไปนะโยม ปีหนึ่งได้เกือบล้าน ดีกว่าทอดกฐินอีก กฐินปีครั้งเดียว ได้แค่ ๕-๖ แสน ๓/ แสน ๔ แสน อะไรอย่างนี้ แต่กระบอกได้เป็นล้าน แล้วคนทำบุญแบบนี้ถามจริงมันเดือดร้อนอะไรไหม ? หยอดบาท ๕-๑๐ บาท เก็บไปหยอดดู

แต่อย่าทำอย่างยายคนนั้นนะ แกเอาเบงค์พันใส่หมูไว้ เป็นกระปุกออมสินรูปหมู แต่นี่แกเอากะปุกหมู นี่ไปตั้งอยู่ใต้แอร์ เจ้าน้ำแอร์มันก็หยด เชื้อไหม ! เบงค์พัน ๔ แสนผูกมัด แต่ว่าธนาคารเขาให้ไปแลกได้ เสียไปใช้ไม่ได้เลย ๒ แสน ได้คืนมา ๖ แสน แต่ดูไม่ได้เลยเป็นกะปียงเลย เก็บไม่เป็น ไม่ดูที่เก็บให้ดี

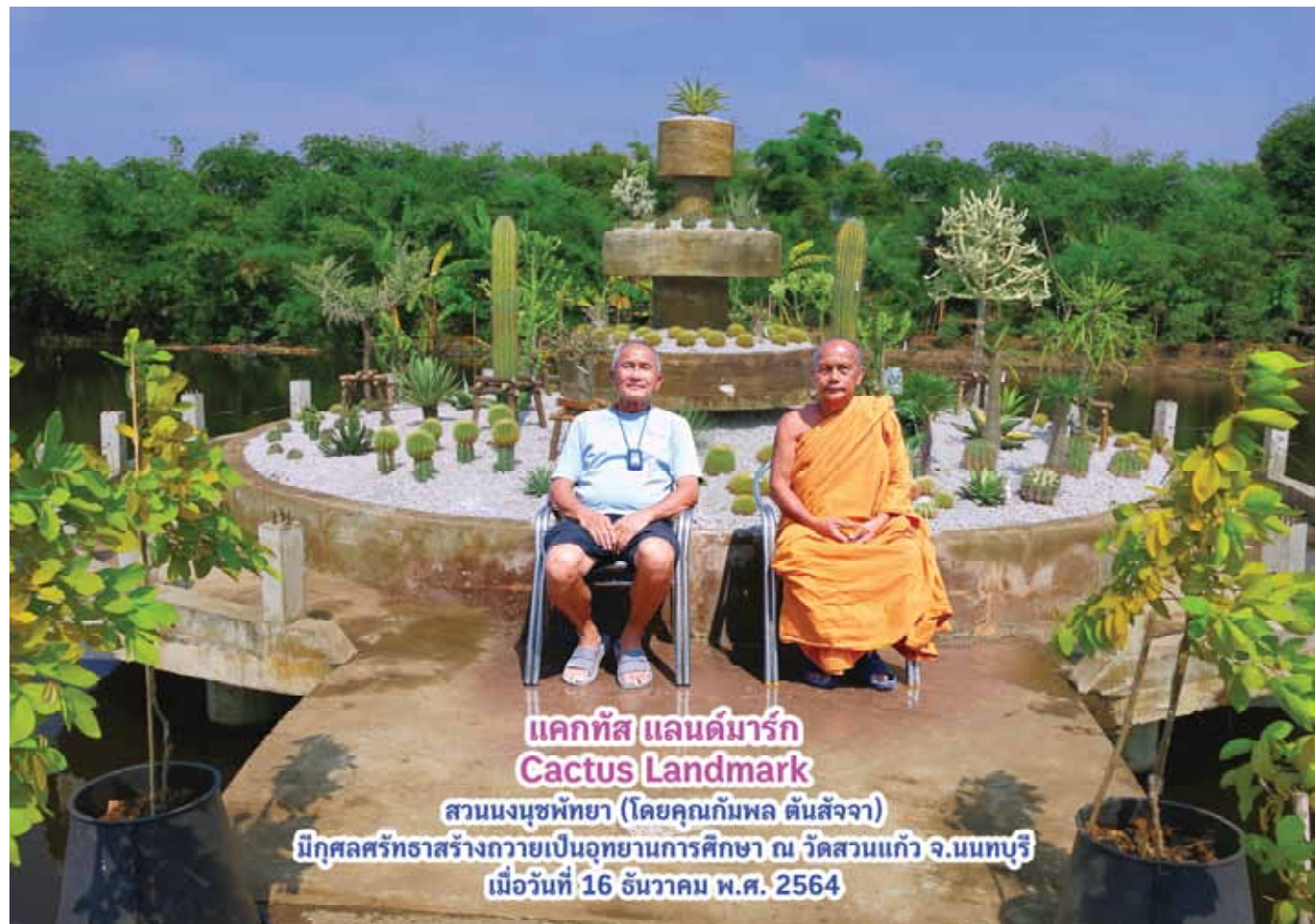
โยมอย่างไรนะ ! อาชีพคนต้องสำคัญ คนเราต้องมีวิฤติ ถ้าเราไม่มีกองทุนชูปชีวิตยามตกอับไว้บ้าง เผื่อตกอับพร้อม ๆ กัน นี่เสร็จเลย !

เชื้อไหม ! ถ้าอาตมาตั้งกองทุนนี้ สมมุติถ้าเกิดมีสัก ๓๐ ล้านต่อไปนะจัดงานปี โยมอาตมาต้องชิงจัดก่อนตาย...จริงไหม ! “**ต้องชิงจัดก่อนตาย**”

อาตมาอาจจะทำโรงงาน สิ่งอะไรที่ว่าสุดยอดของเมืองไทยมาเปิดบูธเป็น ๑๐๐ ร้านเลย เพราะว่าใช้ปีละล้าน ๓๐ ปี อาตมาจะอยู่ถึงได้ไง ! ต้องรีบทำก่อนตาย ให้คนลูกหลานยากจน กรรมกรอะไรมา อาจจะจัดเป็นวัน ๆ นะ วันนี้เป็นวันท่องเที่ยวของกรรมกร วันนี้ผู้สูงอายุ วันนี้ข้าราชการ วันนี้พ่อค้าประชาชน มากันคนละวัน ๆ วันไหนของกรรมกรเราอยอมขาดทุนแน่นอน ถ้าพ่อค้าก็พอได้บ้าง ข้าราชการก็หวังไม่ค่อยได้เท่าไร

**“ให้อย่างเดียวไม่ได้รับ...ตาย ! อด !
เอาอย่างเดียว รับอย่างเดียว
ไม่เคยให้ใคร
เจ้านี้ก็ไปไม่รอด ! ...”**

ก็เลยไม่รู้จะคงได้เห็นอะไรแปลก ๆ หลังจากนั้นไปอีกสัก ๓ ปี เพราะจะหมดหนี้ และจะหยุดซื้อที่ดินแล้ว พอแล้ว ๔ พันไร่ นี่ อาตมาคิดว่า **ใครไม่มีที่ทำมาหากินมาอยู่กับเรา เราก็ให้ปลูก ให้ทำ ให้สร้าง ออกค่าปุ๋ย ออกค่าอะไรให้เสร็จ**

คนเขาบางที่เขาอยากจะปลูก แต่เขาไม่มีที่ดินของเขาเองที่ดินเขาไม่มี เศรษฐกิจก็ล้มโซ่แผ่นดินกันไว้ คนละแสนไร่ ๓ แสนไร่ คนจนนี้สักไร่เขาก็ไม่มี มีก็แยะ มีก็คนละไร่ ๒ ไร่ ทำอะไรไม่เป็นขึ้นเป็นอันเลย จะจัดโซนนิ่งป้อนน้ำก็ทำไม่ได้ จัดอะไรก็ไม่ได้ เห็นไหมพอเราทำได้ ๓๐๐ ไร่ เป็นไง

ตอนนี้ใครมาก็บอกว่า **“โอย ! ทำไมสวยจังเลย”** เมื่อก็นี้**คุณกัมพล ตันสัจจา** เจ้าของสวนนงนุชโทรมา ให้พรปีใหม่ แล้วก็บอก เป็นไงบ้างที่ไปทำไว้ **“โอย ! คนชม”** “เธอ ! ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวผมจะจัดอีกแปลงหนึ่ง เป็นไม้ที่หายากที่สุดของโลก ไม่มีที่ไหนมี”

เขาจะไปเอามาตามป่าบ้างอะไรบ้าง เขาจะมาจัดสักแปลงหนึ่ง

เป็นพฤษศยศาสตร์ พืชหายาก เขาบอกขอที่หลวงพ่อ ๓ ไร่ จะจัด
สักแปลงหนึ่ง เลยกบอกเอาเลยได้ ๕ ไร่ เขาจัดคราวนี้นะ ๔ แสน
บาท ทั้งคนงานเขาไม่เอาเราเลยสักบาทเดียว เขาบอกวัดนี้ อยู่ใน
ความฝันของเขา ซึ่งเขาอยากจะเปลี่ยนแปลงวัดให้เป็นอารามให้เป็น
สวนป่า มานานแล้ว แต่วัดทั้งหลายไม่ตอบรับ

**วัดทั้งหลายอยากสร้างโบสถ์ อยากสร้างเจดีย์
ใหญ่อยากสร้างอะไรใหญ่ ๆ แข็งแรง ไม่ถูกอารมณ์เขา
แต่วัดสวนแก้วได้อารมณ์ แต่เราไม่ได้ถึงร้อยล้าน
เหมือนสมปองเขาก็ไม่เป็นไรหรอก**

ตอนแกมาทำนะ คนไม่ค่อยเชื่อเศรษฐกิจพันล้าน มองดูไม่รู้คน
ไหนนายจ้างคนไหนลูกจ้าง นุ่งกางเกงขาสั้นถือกรรไกรอันตัดแต่ง
ตอนนี้ต้นชะแมบทองที่แกเอามาให้ะกลายเป็นรายได้ขายดิบขายดี
นะพอแต่งให้ดีนะ มันจะออกเหลืองสวย มันเหลืองต้นที่ไม่จัด มันจะ
เขียวก็เขียวไม่ใช่ เป็นสีทองอ่อน เลยกกลายเป็นพืชที่เห็นแล้วสบายตา
แกให้สมบัติแกให้ทรัพย์สินแกวัด เพราะวัดนโยบายสนองตรงกับอารมณ์
คนยุคใหม่ และต่อไปนี่พวกการพักผ่อนหย่อนใจในธรรมชาติ ใน
ธรรมชาติ พวกพักผ่อนแบบอาร์ชีเอ ถนนข้าวสารซอยทองหล่อ ไม่
หล่อแล้ว

เดี๋ยวนี้ นักการเมืองไปเที่ยวติดโรคมาอีก มันจะมีการเปลี่ยน
อารมณ์มาพักผ่อนหย่อนใจในธรรมชาติอย่างนี้ มากขึ้น นั่นเรา
ก็ตั้งทางถูกทางไหม ? ทำอะไรถูกทาง หากินถูกทาง มีนโยบาย
ถูกทาง มันก็ไปฉลุยไหม ? (ไปฉลุย) ใช่ !

อาตามานี่ใจหายใจคิดว่า เพราะไปรับปากคนหนึ่งซึ่งกำหนด
มันปีหน้าจะจ่ายค่าที่ดิน แต่เขาบอกว่าขอปีนี้ได้ไหม ๑๘ ล้าน ฉันจะ
ให้หลวงพ่อ ๒ แสน ก็เลยมาถามเจ้าพวกในนี้บอกปีนี้จะไม่ให้โบนัส
จะเอาเงิน ๒ แสน จัดงาน แล้วกินฟรี ๖ วัน กินเข้าไปเลย เขาก็บอก
เอาก็เอา

ปีใหม่ ! อย่าให้โง่ กว่าปีเก่า ”

ตอนนี้เกิดขาดช่วงที่เจ้าวิกฤตติตอนนั้นนะ ที่แรกเราคิดว่ามันไม่ขาด
ถึงได้ให้เขา พอเกิดปิดวัด ๗ วันไม่มีคนมาวัดสักคน ยังนั่งนึกค่าน้ำ ค่าไฟ
จะโดนตัดไหมนี่ ตอนนั้นนะ !

แต่พอเขาโปรโมทในรายการกัลยาโณเค นี่มันเหลือเชื่อจริง ๆ
โยม ! คนติดตามกันเยอะ ๓ แสน ๔ แสน แล้วตอนนี้ มีอยู่วันหนึ่งล้าน
๔ พูดเรื่องอะไรรู้ไหม ? “ไม่อยากจะพูดถึงโทนี่” โอ้โฮ ! คนเสิร์ชกัน
ล้าน ๔

โยม ! อาตมานึกว่าช่วงนี้ชาลงนะหรานะ เพราะว่าตั้งแต่เหลือ
แดงมานี้ระบมซ้ำเลย คนที่เคยเป็นแฟนคลับกันมา เผาเทปเผาหนังสือ
“ไฉยมมิ่งกับกุพอกันที” โฮ ! เผามาเป็นลัง ๆ นะ ส่งมาด้วยนะ เผา
เฉย ๆ ไม่พอ ยังใส่กล่องมาให้ดูด้วย คนอยู่บางขุนเทียนนี่

ตอนนี้ดีแล้ว สีจางลง ใครไม่จางก็โง่แล้ว พวกเหลือก็ติด
คุกบานเลย พวกแดงก็ติดคุกบานเลย เขาคงนั่งคิดนะ “กูไม่น่า
ไปออกยึดถนนหนทางเขาเลย”

เอาละเชื่อว่า ประสบการณ์ที่ผ่านมามีปีหนึ่ง ๆ มันมิได้มีเสียมี
บวกมีลบ สมหวังผิดหวัง แพ้ชนะ มันต้องทำให้คนฉลาดขึ้น จริง
ไม่จริง ! ไหนโยมพูดดัง ๆ

(จบด้วยคำนี้) “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”

(อีกเที่ยวหนึ่ง) “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”

(อีกเที่ยวเดียว) “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”

โยมให้พรตัวเองแล้ว อาตมาสบายใจ.

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

“ผลไม้...ล้นวัด”

ในรอบ ๑๑๐ ปี ที่แรกก็คิดไม่ถึงเหมือนกันว่า การปลูกผลไม้โดยเฉพาะมะม่วงมันจะถึงจุดระเบิดเรียกว่า **“ล้นวัด”** จนกระทั่งระบายกันแทบไม่หวาดไม่ไหว แต่จู่ ๆ ก็โชคดี ราคาเคยตกวูบวาบ ขายไม่ค่อยได้

เกิดน้องมิลลิ (ตฤणा คณาธิรกุล) แร็ปเปอร์หญิงชาวไทย ทำเรื่องนี้ขึ้นมา กินข้าวเหนียวโซว์ ป้อนข้าวเหนียว เลยหนัก ๆ เข้าดั่งกระหึ่มตลาดข้าวเหนียวมะม่วง...ขาดหลายจุด

พอรู้ว่า วัดสวนแก้วมี ก็เฮลีสาระพามาวัดสวนแก้ว ทำให้วันแรก ๆ วัดก็ขาดทั้งข้าวเหนียวทั้งมะม่วงเหมือนกัน เพราะว่ามะม่วงที่กินได้กับข้าวเหนียว มันมีอยู่ไม่กี่ชนิด ที่สายพันธุ์ น้ำดอกไม้ ยายกล่ำ อกร่อง ต่อมา

ก็จะมีพวกก๊วยเฟย พวกน้ำดอกไม้มัน ถ้าไว้งอมก็พร้อมที่จะทานกับข้าวเหนียวได้

ใครจะนึกว่าอาหารไทย ๆ จะดังกระหึ่มไปทั่วโลก แล้วพลอยให้ประเทศที่ปลูกมะม่วง อย่างอินเดีย เวียดนาม พม่า เขมร พลอยลืมตาอ้าปาก พลอยขายมะม่วงได้ ไม่อย่างนั้นคงจะแย่ เพราะปีนี้มะม่วงมันดก ดกอย่างชนิดที่คาดไม่ถึง มากจนไม่รู้จะขายยังไง เสียขายว่ามันเป็นโรคจุด ๆ ไข่เจ้าแมลงวันทองมันเล่นซะบ้าง เสียสัก ๓๐% ๒๐%

ถ้ามีฉะนั้น ก็เรียกว่า “มะม่วงอุปถัมภ์วัด” ทำให้วัดสวนแก้วที่ตกอับโควิด รายได้คนมาน้อย เจ้ามะม่วงข้าวเหนียว หรือข้าวเหนียวมะม่วง มาค้าดวงวัด ให้พอรอด

จนต้องขอบคุณขอบใจให้พี่น้องมิลลิ และเจ้าข้าวเหนียวมะม่วง ที่ทำให้ดวงวัดไม่ตก มีรายได้ไม่ต่ำพอค้าชูเลี้ยงดูคนชรา คนพิการเด็กกำพร้า คนตกงานให้อิ่มหนำสำราญ ได้ตามสมควร และที่สำคัญที่สุดแขกที่มาทำบุญที่วัด มาทำบุญแล้วบุญก็ได้ไว้ก็เต็ม กลับไปด้วยความอิ่มเอมเปรมใจ อย่างถ้วนหน้ากัน เจริญพร.

ทำใจดี "บวชไม่รัก" ตอน ๒๐

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ต้อง เรียกว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในพระพุทธศาสนา “ปราโมทย์” ปิติปราโมทย์ ภูมิใจตัวเองจนชนิดที่เรียกว่า (หลงพ่อ พุทธทาส) ท่านใช้คำว่า “จนยกมือไหว้ตัวเองได้”

ที่ตัวเองเอาตัวรอดจากเรื่องที่ มันเป็นอันตราย...คนอื่นเอา ไม่รอด แต่เรารักษาตัวรอด อาจจะยิ่งกว่าสุนทรภู่ก็รักษาตัวรอด “...รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี”

ถ้าเราอยู่กับความรอด มันตรงข้ามกับความติด “รอดหลุด” หลุดรอดนี่ แหม ! ถ้าชีวิตนี้อิงอยู่กับหลุดกับรอด แล้วรอดได้ หลุดได้ ถึงจะหลุดไม่สิ้นเชิง รอดไม่นิรันดร์ ไม่เป็นสมุจเฉทปหาน แต่ก็ รอดชั่วครู่ชั่วยาม บางครั้งบางคราว นี่ก็ตองถือว่า ดี ! ดีเอา...มาก ๆ ภูมิใจเอา...มาก ๆ ยิ่งดูข่าวเขาเป่ยกัน

“เปย์” นี่คือให้ไป จ่ายไป แจกไป ให้ไป ให้แบบไม่คิดอะไร มากมาย นอกจากคิดเรื่องตัวเอง เรื่อง “โง่กายของตน กับโง่ กายของเขา”

พอเฝ้ากายเขาก็เปย์ให้เขา เพราะหวังจะใกล้ชิดรักษาความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของกายเอาไว้เสพสุขอะไรก็แล้วแต่ จึงยอมจ่าย ยอมเปย์ให้อย่างไม้อื่น ไม่เช่นนั้นจะมีอย่างลุงคนหนึ่งมีเงิน ๒๐ ล้าน เปย์ให้เขาจนเหลือ ๒๔๐ บาท โอ้ ! ใครเป็นลูกเป็นหลาน ก็คงจะต้องนึกว่า **“ทำไมพ่อเรา ปู่เรา ตาเรา จึงถึงต้องเสียค่าเฝ้าได้มากมายขนาดนี้”**

ที่ภูมิใจนี้ ! เพราะว่าบางครั้งบางครั้งเราก็เห็นคนที่สวยจริง ๆ มาอยู่ใกล้ ๆ มาทำงานใกล้ ๆ เคยมีเด็กกะเหรี่ยง เด็กม้งแม้วอะไรนี่มาอยู่ในวัด ทำให้นึกถึงพระอาจารย์กัมมัญฐานดังที่ไปติดคุก คดีกายเด็กแม้ว เด็กกะเหรี่ยงนั่นอีก เพราะมีจริง ๆ เจ้าที่ว่า **“สวยจนใจแตก”**

พรหมจรรย์แตกก็เลยต้องไปอยู่ในคุก จากวัดจากผ้าเหลือง เรื่องนี้ต้องไม่รู้ ! พอเราอยู่รอดมาได้ เรารอดมาได้ หลุดมาได้ ระยะสั้น ๆ ก็ตามเถอะ แต่มันก็เป็นเวลาหลายปี ที่รอดมาจนอายุ ๕๐-๖๐-๗๐ ปี มันทำท่าจะไม่รอดอยู่ก็ช่วงแรก ๆ พรรษาที่ ๑๐ ที่ ๗ อะไรยังงี้ แต่พอมารอดแล้วมันน่าจะปลื้มใจ จนปีติปราโมทย์หล่อเลี้ยง เจ้าอารมณ์คิดสีกมันก็หายไป

หายไปอย่างชนิดเหมือนกับปลิดทิ้งว่า อย่างนั้นเถอะ มันไม่มากวนปั่นป่วนเหมือนตอนพรรษาดัน ๆ จึงต้องเรียกว่า **“ปราโมทย์”** เพราะหลุด เพราะรอด

“...เห็นแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารัก
อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน”
...ได้ยินแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารัก
อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน”

นี่ยิ่งมานึกถึงคำสอนพระพุทธเจ้าช่วยประดับประดาจิตใจเรา
ตอนที่ลูกของเศรษฐีบ้าง ลูกของกษัตริย์บ้าง พระราชากับเศรษฐี นี่มัก
จะเอ่ยปากยกลูกสาวให้ อยากได้เป็นราชบุตรเขย ไม่อยากให้ไปอยู่ป่าดง
พงไพร หน้าตารูปร่างอย่างนี้ น่าจะมาเป็นราชบุตรเขย น่าจะเป็นลูกเขย
ก็ยกให้

แต่พระพุทธเจ้าก็ตรัสตอบไปว่า “แหม ! กายเรานี้ เราก็ต้อง
เป็นภาระอาบล้าง ถ้าย ู อะไรกันไม่รู้เจ็บป่วยเยอะแยะไป
หมดแล้วเราจะไปรับกายลูกสาวท่าน มาเพิ่มภาระมาให้เรา
ลำบากอีกทำไม”

นี่แล้วท่านก็ตรัสอธิบาย จนลูกเศรษฐีลูกกษัตริย์ กษัตริย์
และเศรษฐีก็หมดอารมณ์ที่จะยกหรือแค้น อ่อนวอน นี่ได้มาจาก
หลักนี้ ได้มาจากคำสอนหรือยิ่งกว่านั้นก็คือ มาเจอหลวงพ่อกุศลทาส
“ให้ผัสสะมันเปลี่ยนจากอริชชา ตัณหา อุปาทาน...มาเป็นผัสสะ
วิชชา แล้วก็วิราคะ อะไรต่าง ๆ”

ผัสสะเวลาตาเห็น หูได้ยินนี้ ท่านบอก...

“เห็นแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารัก อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน”

“ได้ยินแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารัก อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน”

แล้วตอนนี้เรามาดูข่าวไอ้โฮ ! เรื่องเบย์กันที่นั่นที่นี้ แล้วเชื่อว่ายังมี
กันอีกเยอะ ตรงที่ว่าเขาไม่กล้าบอก...อาย ขนาดเศรษฐีแก่ ๆ จ่าย ๔ ล้าน
๕ ล้านที่หนึ่ง จะไม่อายได้ไง แล้วก็จ่ายเป็นแสน แต่แขนก็ไม่ได้แตะอะไร
ทำนองนี้

มันก็เลยกลายเป็นเรื่องที่ โอ้โฮ ! แล้วตอนนี้พอได้ดูข่าวว่า ผู้หญิง
เปย์ผู้ชายก็มี ผู้หญิงที่หลงกายกำยำ หล่อเหลาของผู้ชาย จำไม่อันเหมือนกัน
ผู้หญิงระดับเศรษฐินีอะไรอย่างนี้ ผู้ชายเอาอกเอาใจผู้ชายพูดเพราะ ๆ
หน้าตาดี ๆ เปย์ซะจนหมดเนื้อหมดตัวไปก็มี แล้วลูกหลานจับได้ “เฮ้ !
ทำไมแม่ใช้เงินเปลือง” ผลที่สุดก็เกิดแบบนี้แหละ

เอาละสรุปว่า ยิ่งเรามาแนวสายพุทธศาสตร์ ไม่เป็นสาย
ไสยศาสตร์ เรื่องไปเจิมหน้าผาก ไปสาธิตาลิ้นทอง ไปตะตอง
มันก็ทำให้เราห่างเหิน มีช่องระยะห่าง จนรักษาพรหมจรรย์ได้
อย่างชนิดที่เรียกกันว่า (มีคนพูดยิ่งปลื้มใหญ่) แหม ! พระดัง ๆ
พังไปแล้วหลายองค์ เหลือดาวค้างฟ้าอยู่องค์เดียว (ไม่รู้จะค้าง
ไปได้เท่าไร)

แต่เอาละมาถึงขนาดนี้ก็ต้องเรียกว่า “ปลื้ม !...ก็แล้วกัน” แล้ว
ก็คิดว่า คงไม่โง่ไปหลงกายใคร แล้วก็จะไม่โง่หลงกายเรา เพราะมัน
น่าเศร้าไหม ? ไปจ้องกายเขาให้เขามานอนด้วย พอเขาไม่มา เขาไม่
คืนดี ยิ่งเขาตาย แล้วก็ยิ่งตัวเองตาย...มันสิ้นคิดอะ

เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่า “เราต้องอยู่” ยังไม่คิดจะสึกแน่นอน
ถ้าทราบไตราภรณ์แห่งการฉลาดกาย สติปัญญาแห่งการฉลาดกายยังมี
อยู่อย่างนี้ ก็เชื่อว่าเราก็จะไม่มีคำว่า **“ต้องปลิด ปลดผ้าเหลือง
ให้ชายขี้น้ำ”** แล้วเสียศรัทธาแก่คนที่เขากราบเขาไหว้ จึงหวังใจว่า
น่าจะรอด...ตลอดไป เจริญพร.

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

หมอปลามาระชิบอะไร ? “อย่าพึ่งรีบร้อน และอย่าพึ่งรีบปฏิเสธ”

ประเด็นร้อน ตอนนี้ก็เห็นจะเป็นภาพที่ปรากฏในหน้านี้แหละ คือ หมอปลามาระชิบอะไร ? มาชวนอะไร ? สื่อมีหลายช่องก็บอก ว่า หมอปลามาชวนเข้าทีมปราบอสังขี สมิชัอะไรด้วย...พระพยอมรับหรือเปล่า คงจะต้องถือหลักที่ว่า

“อย่าพึ่งรีบร้อน และอย่าพึ่งรีบปฏิเสธ”

อาตมาไม่ได้ปฏิเสธหมอปลา และก็ไม่ได้รีบร้อนว่าจะไปเป็นทีมร่วมกับหมอปลาเป็นแนวลุย “ลุย...เลย !” แต่เช่นเราบอก ว่า “ถ้าเรื่องไหน...พอจะไปให้ข้อคิด เพราะเรามีประสบการณ์”

ประสบการณ์ตั้งแต่สมัยที่ยันตระอะไรต่ออะไร นี่เราต้องมีทีม หนังสือพิมพ์ข่าวสด ศ.พิเศษ เสฐียรพงษ์ วรรณปก, อ.สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้ที่เป็นตัวเจ้าภาพไปดั้นด้นไปตามหาต่างประเทศ และอ.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ตอนนั้นทำกันเป็นทีม ไม่ใช่ทำแบบหลวงพี่ทองย้อย ไปฉายเดี่ยว ลุยเดี่ยว พอนั้นก็เลยเหี่ยวเลยไม่มีตัวช่วย ไม่มีที่ปรึกษา ก็ต้องบอกว่า เรื่องนี้ประสบการณ์นี้มันก็สำคัญเหมือนกัน

ก็มาแนะนำหมอบลาว่า ทำไป ๆ ก็ยังงั้น ลดความหยาบ ก้าวร้าว ลงนิดหนึ่ง เข้าไปขอโอกาสตรวจสอบความจริง กับพระที่เกิดเสียหาย อะไรก็ตาม แล้วก็หมอบลาก็คงพูดดีละนะ ถ้าว่าพระไม่ดี...จะปล่อยได้ใจ แต่ถ้าพระดีผมไม่มายุ่งหรอก เสียเวลาอะไรต่าง ๆ

ก็เป็นประเด็นร้อนขึ้นมาช่วงนี้ หมอบลาเปลี่ยนจากปราบลัทธิมาปราบอสังขี สมิชั้ว ก็ต้องเรียกกันว่า น่าคิด แล้วก็มีประเด็นร้อนมีคนถามว่า “**เอ๋! ทิดสึกใหม่**” คนบวชเป็นพระ...สึกมาต้องเรียกว่า **ทิด** ๆ

(แห่ม ! เคยอยู่สวนโมกข์) หลวงพ่อพุทธทาสว่า “**ทิด**” นี่มาจากคำว่า “**บัณฑิต หรือบัณฑิต**” นั้นคนเป็นทิด ก็ต้องเป็นบัณฑิต แต่ถ้าบวชแล้วไง ถ้าจะเรียกว่า ทิดก็ทิดได้ แต่ต้องเติมคำท้าย “**ทิดเถิกเถือ**”

“**ทิดซื้อบื้อ**” เสียเงินให้สึกทำไม นี่ถ้าอย่างนั้นจะไปเรียกทิดไม่ได้ ถ้าเรียก “**สมิ**” อาจจะได้ ถ้าต้องอาบัติขึ้นปราชิกแล้ว เขาไม่เรียกว่า ทิดหรอก เขาก็เรียกสมิ เรียกอะไรกันไป จิ้งข้ง จิ้งเขี้ยวอะไรก็เคยเรียกกัน

สรุปว่า ประเด็นร้อน ๆ มันเกิดขึ้นกับบ้านเมืองเรา เยอะ ประเด็นนักการเมืองพร้าพรหมจรรย์เด็กวัย ๑๘ อะไรนี่ ตอนนี้อยู่ก่อนเรื่องมันยังไม่จบ แต่ไม่รู้ว่าจบลงตรงไหน เพราะว่าเรื่องนี้จะรีบด่วนไปก็ไม่ได้

แต่มันก็มีอะไรชวนให้วินิจฉัยว่า ถ้าไม่จริงผู้หญิงอะไรจะหน้าด้าน ประจานตัวเองด้วยการว่าถูกข่มขืน ถ้าเขาไม่อึดอั้น ถ้าเขาไม่กล้าหาญที่จะมาแฉความจริง

ก็เชื่อว่าเรื่องนี้มันเป็นประเด็นร้อนทางการเมือง ก็เลยบอกว่า ถ้าการเมืองมีศีลธรรมเรื่องอย่างนี้ก็ไม่เกิด เลยนึกถึงหนังสือหลวงพ่อกุฑทาส **“ศีลธรรมกับการเมือง”** นี่มันน่าจะมีไปวางไว้ในที่ทำการพรรคนักการเมือง ลักพรรคละเล่ม ๒ เล่ม ก็เลยกลายเป็นประเด็นที่คนบอกว่า **“ดี ๆ”** อยากจะไปตั้งฝากไว้พรรคนั้นพรรคนี่

ก็เออละ ถ้าศีลธรรมไม่กลับมา มันก็เป็นอย่างนี้กันแหละ มันยุคชาลงทางศีลธรรม ไม่มีองค์กรไหน สถาบันไหน ที่จะแข่งขันกันทำเรื่องไม่ดีกับองค์กรสถาบันของตน เท่ากับช่วงนี้เลย ทหารก็มีการบังคับ ครูฝึกอะไรก็มีการบังคับให้ดื่มน้ำอสุจิ จนต้องถูกไล่ออกจากราชการ

รวมแล้วยังไงก็อย่ามองมาที่ว่า ศาสนาแย่อย่างเดียวตอนนี้มันก็มีแทบทุกสถาบัน ใครดูบ้างว่า สถาบันการเมืองเป็นยังไง สถาบันทหารเป็นยังไง ตำรวจเป็นยังไง

สรุปได้เลยว่า **ประเด็นทั้งหลายที่เกิดขึ้น นี่มันเป็นประเด็นร้อนที่เราจะช่วยกันระงับดับร้อน ดับทุกข์ อย่าปล่อยให้มันลามปามบานปลาย จนเราก็ออยู่ในสังคมร่วมกัน** นี่เขาเรียกเรามีชะตากรรมร่วมกัน จึงต้องอยากจะฝากว่า

ทำยังไง ! รัฐบาลช่วยจัดสักปีได้ไหม ? **“ปีละความชั่วกันอย่างจริงจัง”** จนเป็นวาระแห่งชาติ เพราะพระพุทธเจ้าตรัสสอนข้อแรกเลย

“ ฝากไว้ให้รัฐบาล และนักการเมือง ควรมีนโยบาย...ละชั่ว ”

“ สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง ”

นี่ให้ปัดบาป ละบาป ละชั่ว ส่วนเรื่องทำดี ก็
พูดกันเร้ากัน เต็มที่ทำบุญเพื่อศาสนาอย่างนั้นชาติ
อย่างนี้ทำบุญให้ประเทศ แต่ยังไม่ได้ละชั่วกันทั้ง
ประเทศ เอาเป็นปีละชั่วกันสักทีเถอะน่า

จังหวัดไหนไม่มีคดีชั่ว ๆ เพราะคนดี ๆ ถือศีลถือธรรม เพราะ
คนละชั่วกันเต็มที่ ละการเบียดเบียน ละการประทุษร้ายทรัพย์ ละ
การประทุษร้ายของรักของหวง แย่งแฟนกัน เว้นชั่วจากการไม่พูดจา
ให้มันตายอะ เต็มที่พูดอะไรกันก็ไม่ว่า คำหยาบคำน่าเกลียด

แล้วสุดท้ายลองมาลดเหล้ายากันดูไหม ? จังหวัดอะไรถ้าผู้ใหญ่
บ้าน กำนัน นายอำเภอลดพวกนี้ได้เยอะ ๆ จนแทบไม่มีในจังหวัดนั้น
อำเภอนั้น ตำบลนั้น ให้มีสมัยตอนนั้นจำได้ เขามีกำนันแห่นบทอง
มือปราบแห่นบทอง ผู้ใหญ่บ้านแห่นบทอง อะไอย่างนี้

ถามจริงเถอะ จะเอาสักที่หนึ่งไหม ? ถ้าผู้ใหญ่บ้านกำนันชวนลูก
บ้านให้ละชั่วได้มากที่สุด จนแทบไม่มีคดีชั่ว ๆ เกิดขึ้นเลยหมู่บ้านนั้น
อำเภอนั้น จังหวัดนั้น ก็น่าจะมีการปูนบำเหน็จ ๒ ชั้น ๓ ชั้นอะไรกัน
ไปสักที่ได้ไหม !

แล้วพระองค์ไหนไปชวนคนให้ละชั่ว เลิกเหล้า เลิกบุหรื เลิก
ยาอะไรต่าง ๆ ได้มากเลื่อนสมเด็จอะไรให้ท่านไปอยู่ต่างจังหวัดบ้าง
ถ้าเจ้าคณะจังหวัดไหน จะมัวไปให้ยศให้ตำแหน่งกันแบบผลงานด้าน
ละชั่วไม่มีเลย มีแต่แค่สร้างนุ้่น สร้างนี่เก่ง ผลงานละชั่วนี่จะเป็นผล
งานที่พระพุทธเจ้าเอามาเป็นข้อแรกเลย ก็ฝากไว้ให้รัฐบาลและ
นักการเมืองควรมีนโยบาย...ละชั่ว เจริญพร.

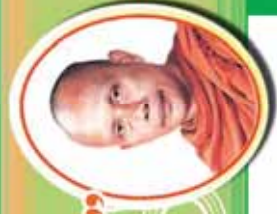

“บุญช่วย
ร่วมบุญ...ช่วย-รอด-ชุบชีวิต”

เกษตรแปลงใหญ่ ชาวเกษตรพัฒนา

บุญพาวาสนาสงฆ์ บุญรอด บุญชูบิวิต

ร่วมบุญ...ช่วย-รอด-ชุบชีวิต กับพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

1. บุญช่วย : ช่วยให้มีน้ำ แก้ววิฤตภัยธรรมชาติ ต้องมีธนาคนำ
ร่วมช่วยกันสร้าง “วัดสวนแก้วเพื่อเป็นทุนพัฒนาแหล่งน้ำ”

ผ่าน...ธนาคนำกรุไทย สาขาเซ็นทรัลพลาชา เวสต์เกต บัญชีเลขที่ 660-4-71929-4

2. บุญพาวาสนาสงฆ์ : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า
ไม่ปล่อยให้เขาตกต่ำยามอายุสูงส่ง ปล่อยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้
ตามส่งเสริมด้วย “วัดสวนแก้วเพื่อทุนผู้สูงอายุ”

ผ่าน...ธนาคนำกรุไทย สาขาเซ็นทรัลพลาชา เวสต์เกต บัญชีเลขที่ 660-4-71854-9

3. บุญรอด : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีฉาชีพมีเยอะ”
ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย เพราะฉะนั้น สังคมก็ต้องรอดด้วย
“วัดสวนแก้วเพื่อเป็นทุนสัมมาชีพ”

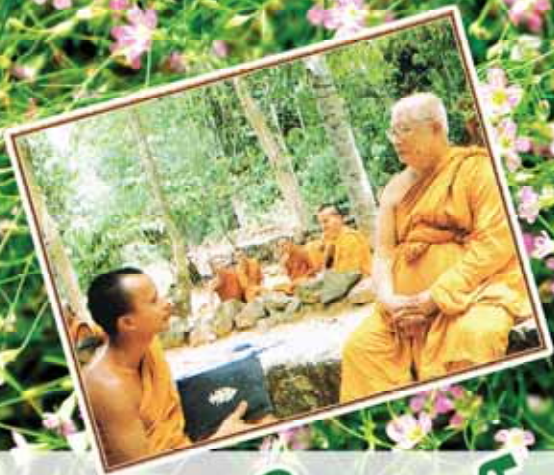
ผ่าน...ธนาคนำกรุไทย สาขาเซ็นทรัลพลาชา เวสต์เกต บัญชีเลขที่ 660-4-71798-4

4. บุญชูบิวิต : ไฟไหม้บ้านเรือนเสียหาย อย่าปล่อยให้เขารอแร่
ต่อหน้าต่อตา ต้องช่วยกันยามวิกฤตให้พ้นพิบัติภัยไม่ปล่อยให้
บาปชำระมัจจุ มีบุญมาชุบชีวิตกันได้คืนชีพใหม่ เร็ว ๆ ใจ ๆ
“วัดสวนแก้วเพื่อเป็นทุนชุบชีวิตยามตกอับ”

ผ่าน...ธนาคนำกรุไทย สาขาเซ็นทรัลพลาชา เวสต์เกต บัญชีเลขที่ 660-4-71712-7

ติดต่อสอบถามข้อมูลกองทุน โทร. 08 5658 1221

จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว

สะกิดธรรม

โดย...พุทธทาส

ระบบการเมืองกับพุทธบริษัท

ระบบการเมืองของพุทธบริษัท

ระบบการเมืองที่แท้จริงนั้น มันก็ควรจะมีเพียง ๒ ระบบเท่านั้นเอง
ระบบที่หนึ่ง ก็คือ ระบบที่ทำให้ประโยชน์มันตกไปแก่เอกชนเป็น
คน ๆ ไป ตามที่กฎหมายจะอำนวยให้ หรือตามที่มันจะยื้อแย่งเอาได้
ก็ตาม แต่แล้วประโยชน์นั้น มันไปตกแก่บุคคลเป็นคน ๆ ไป ตามที่
มันจะยื้อแย่งเอาได้ หรือว่าตามที่กฎหมายจะจัดให้ได้ เพราะว่าเขา
เป็นคนออกกฎหมาย

ที่นี้การเมืองอีกระบบหนึ่ง ก็พอจะพูดได้ว่า เป็นระบบที่ประโยชน์จะต้องตกแก่สังคม คือ คนหมู่มากทั้งทั้งแก่ทุกคนในประเทศหรือว่าในโลก นี่ก็เหมือนกันแหละ ตามที่กฎหมายจะจัดให้ได้ เพราะว่าแล้วแต่นักการเมืองจะออกกฎหมายกันมาอย่างไร หรือว่าแม้ที่มันจะยื้อแย่งกันด้วยกำลังก็ได้เหมือนกัน เพราะว่าสังคมนั่นเองจะรวมหัวกันเข้าแล้วก็ยื้อแย่งประโยชน์เช่นเดียวกับที่บุคคลแต่ละคนเขายื้อแย่งประโยชน์เพื่อตนของตน สังคมมันก็รวมหัวกันยื้อแย่งประโยชน์ เพื่อสังคมแต่ละสังคมก็ได้ เหมือนกัน

นี่เราควรจะมองเห็นกันว่า มันมีอยู่เพียงเท่านี้คือระบบการเมืองที่จัดไปแล้ว ประโยชน์ตกแก่บุคคลเป็นรายบุคคล หรือว่าการเมืองที่จัดไปแล้ว ประโยชน์มันตกแก่สังคม คือคนกลุ่มใหญ่ๆ หรือทั้งแก่ประเทศ นี่เป็นหัวใจอยู่ที่นี้ นอกนั้นมันเป็นเพียงวิธีการเท่านั้นเอง

ขอให้ฟังให้ดี เช่นว่าเผด็จการอย่างนี้ อย่าไปถึงกับไปกลัวมัน อย่างชีฆลาดตาขาว เผด็จการนั้น มันเป็นเพียงวิธีการหรือเครื่องมือ ถ้าใช้มันถูก มันก็มีประโยชน์ถ้าใช้มันผิด มันก็ผิด คือมันเป็นอันตราย ถ้าผู้มีธรรมะเผด็จการ มันก็ไม่มีเสียหายอะไร มันจะได้รับประโยชน์เร็วขึ้นหรือว่า ถ้าให้ประชาธิปไตยเผด็จการก็ทำได้ หรือในบางคราว เขาก็ทำกันอยู่

ถ้าการเผด็จการนั้น มันถูกต้องและประกอบไปด้วยธรรม มันก็กลับจะมีประโยชน์ จะให้รัฐสภาเผด็จการไปบางครั้ง ในบางอย่างมันก็ได้ ถ้าเขาเผด็จการโดยธรรม อย่าไปโทษเผด็จการว่า มันเป็นเรื่องเสียหาย มันอยู่ที่คนใช้ต่างหาก

ข้อนี้อยากจะยืนยันเสมอว่า พระพุทธเจ้าท่านเป็นผู้เผด็จการ ท่านดำรงพระองค์อยู่เหนือวินัย เหนืออะไรทุกอย่างแล้วทำอย่างเผด็จการแล้วทำไมเรื่องของท่านจึงสำเร็จ เป็นประโยชน์ยังยืนมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ? เพราะพระพุทธเจ้าท่านมีระบบการเมืองแบบสังคมนิยม อย่างที่ท่านตรัสว่า “นี่จึงเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่โลก ทั้งเทวดาและมนุษย์” ดูสังคม

ของท่านซี มันใหญ่เท่าไร แต่วิธีปฏิบัติงานของท่านนั้น ท่านปฏิบัติอย่าง
เผด็จการทุกอย่างเลย ฉะนั้น อย่าใช้คำพูดผิด ๆ ว่าเอาเองว่าเผด็จการ
แล้ว มันก็เลวร้ายไปเสียหมดด้านเดียว มันอยู่ที่คนใช้ต่างหาก

เฮ้า ที่นี้จะดูที่คำว่า **ประชาธิปไตย** นี่ก็ยังคงอยากให้มันเป็น
เพียงเครื่องมือหรือวิธีการ เราจะใช้วิธีการอย่างประชาธิปไตย มันก็ได้
เหมือนกัน แต่ต้องประกอบไปด้วยธรรมะ ถ้าไม่ประกอบไปด้วยธรรม
แล้ว ระบบประชาธิปไตยนั้นแหละ มันจะเลวร้ายที่สุด ยิ่งกว่าระบบใด
เพราะว่าคนคนหนึ่ง สามารถจะยื้อแย่งต่อสู้ กระทำแก้อื่นอย่างป่าเถื่อน
ที่สุด เมื่อมันไม่ประกอบไปด้วยธรรมแล้ว ระบบประชาธิปไตยมันก็ใช้
ไม่ได้ต่อเมื่อประกอบด้วยธรรม ก็ใช้ได้ เช่นเดียวกับคำว่า “เผด็จการ”

ฉะนั้น จะใช้คำว่า ราชาธิปไตยก็ได้ ถ้าประกอบไปด้วยธรรม
ยิ่งประเสริฐที่สุดเลย คือ มันไม่มัวมาอื้ออั้นโลเลได้ อย่างที่ยก
ตัวอย่างว่า พระเจ้าอโศกปกครองแบบประชาธิปไตย แต่เนื้อแท้ของ
ระบบการเมืองนั้นเป็นสังคมนิยม คือ ท่านไม่มีตัวตนของท่านที่จะ
เอาอะไรมาเป็นสมบัติ ท่านเรียกประชาชนทุกคนว่าลูก “ประชาชน
ทั้งหลายทุกคนเป็นลูกข้าพเจ้า” ใช้คำว่าอย่างนี้ ในศิลาจารึกของ
พระเจ้าอโศก แสดงว่าท่านเป็นราชาธิปไตยระบบเผด็จการ แต่
ระบบการเมืองนั้นเป็นสังคมนิยม

“...ระบบเผด็จการก็ได้ ราชาธิปไตยก็ยิ่งดี
เพราะว่ามันไม่คลานงุ่มง่ามหรือยื้อแย่งกันอยู่
อย่างเดี๋ยวนี้ แต่ถ้าไม่ประกอบไปด้วยธรรมะ
แล้ว มันใช้ไม่ได้ทั้งนั้นแหละ...แต่เรากล้าพูด
ได้ว่า ถ้าไม่ประกอบอยู่ด้วยธรรมไม่มีธรรม
ไม่มีธรรมะเจืออยู่ในนั้นแล้ว มันไม่มีทางที่จะ
สำเร็จประโยชน์ได้ ๑๑

นี่แสดงให้เห็นความหมายของคำพูด ที่มันกำกวม ฉะนั้น เราจึงต้อง
วางหลักเกณฑ์กันเสียให้ชัดเจนลงไปว่ามันมีอย่างไร จึงจะไม่กำกวม ?
ก็ได้ ความอย่างที่ว่ามาแล้วว่า **ระบบการเมืองไทย** มันทำไปอย่างให้
บุคคลแต่ละคนได้รับประโยชน์ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องอะไรอื่น ให้ใช้
สติปัญญาสามารถยื้อแย่งเอาไปได้ นี่มันก็อย่างหนึ่ง แล้วระบบหนึ่ง มัน
ให้สังคมเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ไม่ยอมให้บุคคลและบางคนเอาเปรียบได้
นี่มันก็อีกอย่างหนึ่ง มันจึงเหลือแต่ว่าระบบเอกชนได้รับประโยชน์ หรือ
ว่าระบบสังคมได้รับประโยชน์เท่านั้น **ส่วนวิธีการใช้อะไรก็ได้ แต่ต้อง
ประกอบไปด้วยธรรมะ ธรรมะนั้นแหละ จึงจะสำเร็จประโยชน์ ยิ่ง
เผด็จการ มันก็ยิ่งเร็ว ยิ่งประชาธิปไตย มันก็ยิ่งคลานงุ่มง่าม ๆ**

แล้วเดี๋ยวนี้ดูเถิด ในโลกนี้ระบบประชาธิปไตยของประเทศไหน
ของชาติไหน ที่มันสำเร็จประโยชน์เต็มตามต้องการ ? ขอให้ลองคิดดู
ถ้าไม่ประกอบไปด้วยธรรมะแล้ว จะยิ่งเลวร้ายลงทุกที นี่เราไม่ใช่มาตั้ง
กองจะตำร่าโน่นนั่นใครที่ไหน แต่ขอให้พิจารณาดูให้ดีว่า ทั้งโลก เวลานี้
ทั้งโลก ประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจ เป็นแม่แบบของระบบการ
ปกครองแบบไหนก็ตาม เขากำลังได้รับผลอย่างไร ? กำลังได้รับผลเป็น
ความยุ่งยาก ลำบาก ภาระวนกระวาย ระส่ำระสาย เป็นวิกฤตการณ์กัน
ทั้งนั้น ใช่ไหม ? ฉะนั้น เราจะไปยึดถือเอาเป็นแบบฉบับได้อย่างไร

นี่เราก็ดูกันในแง่ที่กล่าวแล้วว่า มันประกอบอยู่ด้วยธรรมะหรือไม่เท่านั้นแหละ ถ้าไม่ประกอบไปด้วยธรรมะ มันก็ไม่ว่าจะเรียกว่าอะไร ใช้คำว่า บ้า ก็ยังน้อยไป ใช้คำว่าภูตผีปีศาจก็ยังน้อยไป มันเลวร้ายยิ่งไปกว่านั้น มันเต็มไปด้วยความยุ่งยากลำบากเดือดร้อน ยิ่งไปเสียกว่าที่ภูตผีปีศาจมันจะมี นี่ตามเรื่องตามราวที่เราได้รับ ได้ฟังได้ศึกษามาเมืองฝิ่นมันก็ยังไม่ได้เดือดร้อนยุ่งยากเหมือนเมืองคนเดียวนี่ เมืองคนที่กำลังมีระบอบประชาธิปไตยบ้า ๆ บอ ๆ อะไรกันเดี๋ยวนี มันเดือดร้อนยุ่งยากกระวนกระวายยิ่งกว่าเมืองฝิ่น ฉะนั้น แล้วก็ยืนยันว่าต้องหันมาพิจารณากันดูให้ดีว่าอะไรมันเป็นต้นเหตุ ในที่สุดก็พบว่า มันประกอบด้วยธรรมะหรือไม่เท่านั้นแหละ ถ้าประกอบด้วยธรรมแล้ว มันก็ไม่มีอาการอย่างนั้น

ระบบเผด็จการก็ได้ ราชาธิปไตยก็ยิ่งดี เพราะว่ามันไม่คลานงุ่มง่ามหรือยื้อแย่งกันอยู่อย่างเดี๋ยวนี แต่ถ้าไม่ประกอบไปด้วยธรรมแล้ว มันใช้ไม่ได้ทั้งนั้นแหละ จะเผด็จการ หรือว่าราชาธิปไตย ประชาธิปไตย สังคมนิยม กระทั่งคอมมิวนิสต์ หรืออะไรก็สุดแท้ นี่เราพูดไป ทั้งที่เรายังไม่รู้จักเขาโดยแท้จริง แต่เรากล้าพูดได้ว่า ถ้าไม่ประกอบอยู่ด้วยธรรมไม่มีธรรม ไม่มีธรรมะเจืออยู่ในนั้นแล้ว มันไม่มีทางที่จะสำเร็จประโยชน์ได้

อะไร ๆ ก็เลยมาอยู่ที่ธรรม มีธรรมแล้วเป็นใช้ได้ จะใช้ระบบดำเนินงานต่างกันบ้างนั้น มันก็จำเป็น เพราะบ้านหนึ่งเมืองหนึ่ง มันไม่เหมือนกันกับบ้านเมืองอื่น เพราะฉะนั้น จึงต้องมีวิธีการที่ต่างกัน คือวิธีการที่ประกอบด้วยธรรม ให้มีธรรม เห็นแก่สังคมเป็นใหญ่

บางถิ่น บางแห่ง บางยุค มันต้องใช้เผด็จการก็มี บางถิ่น บางแห่ง บางยุค ใช้ประชาธิปไตยก็ได้ อย่างนี้ ก็ไปพิจารณาดูเอาเองว่าเดี๋ยวนีควรจะใช้อะไร แต่ในที่สุด มันยังเหลือแน่นอนอนอยู่ที่หัวใจของมันก็คือว่า ต้องประกอบไปด้วยธรรม ระบบไหนก็สุดแท้ ต้องประกอบไปด้วยธรรม

ถ้ามีระบบการเมืองของพุทธบริษัท หรืออย่างของพุทธบริษัท มันก็เลี้ยงถึงการที่ต้องประกอบไปด้วยธรรม พุทธบริษัทนั้นมีความหมายอยู่ตรงที่ว่า ประกอบอยู่ด้วยธรรม ถ้าขาดธรรมแล้วพุทธบริษัทก็ไม่มี ไม่มีพุทธบริษัท จะมีพุทธบริษัทแต่ปาก ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ถ้าจะมีพุทธบริษัทจริง ๆ มันก็ต้องประกอบไปด้วยธรรม นี่ธรรมะที่จะมาอยู่ในระบบการเมืองนั้น ก็มีธรรมะที่ถูกตามระบบนั้น

เอาละทีนี้เป็นที่ยุติกันแล้วว่า **ราชาธิปไตย ประชาธิปไตย** **เผด็จการอะไรก็สุดแท้** ต้องประกอบไปด้วยธรรม และใช้วิธีการใช้เหมาะสมที่จะสำเร็จประโยชน์แก่ประโยชน์นั้น แก้ปัญหาของประเทศนั้น ๆ แต่แล้วก็ต้องประกอบไปด้วยธรรม.

ธรรมโฆษณของพุทธทาส เรื่องธรรมะกับการเมือง, ลำดับที่ ๑๘.๑ บนแถบพื้นสีแดง, เรื่องที่ ๖ ระบบการเมืองอย่างพุทธบริษัท, บรรยายวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๙, หน้า ๓๑๑-๓๑๖.

ปริศนาธรรมไทย

“ชุดกายนกรสอนธรรม”

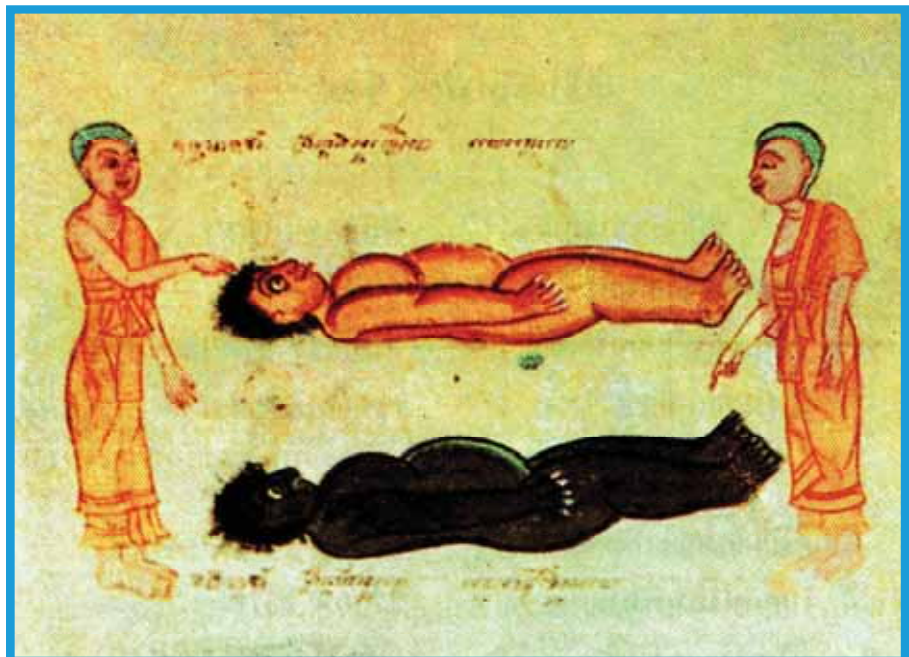
(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

เจริญธรรม ท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย เรามาศึกษาจากเรื่องราวจากภาพปริศนาธรรมไทยแบบโบราณ ต่อจากครั้งที่แล้วว่า

ภาพที่ ๒๒

เป็นภาพอสุกัมมัญฐานนี้ชื่อว่า **อุทธะมาตะกัง และวินีละกัง** เหล่านี้เป็นอย่างไร เรามาร่วมกันศึกษาพิจารณาต่อไป

คือภาพนี้เป็นภาพอสุกัมมัญฐานที่เราท่านต้องทราบให้ชัดเจน ก่อนว่า ภาพปริศนาธรรมในชุดนี้มีความหมายที่สำคัญที่เกี่ยวกับ อสุกัมมัญฐานเป็นเป้าหมาย คือความไม่สวยไม่งามในระบบสรีระของ กายชาย-หญิงทุกสิ่งอย่าง แต่ในที่นี้ต้องการให้เราได้พิจารณาศึกษา เกี่ยวกับซากศพในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ภาพศพข้างบน ท่านเรียกว่า **“อุทธะมาตะกัง”** นี้แปลว่า **ศพที่กำลังมีลักษณะขึ้นพองแล้ว**

ส่วนภาพข้างล่าง ท่านเรียกว่า **“วินีละกัง”** ซึ่งแปลว่า **ศพที่กำลังแปรสภาพเป็นสีเขียวดำ**

โปรดจำไว้ด้วยจะได้ทำความเข้าใจกันต่อไปให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนภาพบรรพชิตที่ยืนอยู่ทั้ง ๒ ข้าง นั้นท่านเป็นพระโยคาวจร คือผู้มีปัญญามุ่งปรารณาพิจารณามรณานุสติ และอสุกัมมัญฐานงานที่ท่านชอบ

นี่ท่านกำลังยืนพิจารณาซากศพเพื่อให้แจ้งในสภาพของอนิจจัง ทุกขัง และสภาพอนัตตา ในภาวะกายาที่สิ้นสภาพไปแล้วนี้ แล้วก็โน้ม นึกตรึกเข้ามาในกายท่านว่า ซากศพที่เห็นอยู่นี้เป็นอย่างไร แม้สภาพ กายเราก็เป็นเช่นนั้น คือภาวะอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตาเหมือน ๆ กัน แม้ใคร ๆ ก็ไม่พ้น มหาราชฯ ประธานาธิบดี เศรษฐี นักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ ชาวนาซาวไร ใครต่อใครก็ไม่พ้นที่ต้องเป็นเช่นนี้

เพราะฉะนั้นเราไม่ควรหลงใหลในอะไร ๆ ทุกอย่าง คือไม่ควร ยึดมั่นถือมั่นในรูปและนาม เรียกว่า **“ไม่ควรยึดมั่นถือมั่น ในอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา และพร้อมทั้งรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ”** เพราะสิ่งเหล่านี้มิใช่ตัวตนของตน เพียงแต่ได้รู้จักการบริหารไปตาม อดภาพให้พออยู่ได้ เป็นไปเพื่อมัชฌิมาปฏิปทา ทางที่เป็นสายกลางดี กว่า ควรอย่างนั้น ประมาณนั้นท่านทั้งหลาย

สรุปความว่า พระโยคจารย์ท่านมาพิจารณาปลงสังขารในภาพ
ซากศพนี้ เพื่อน้อมจิตไม่ไปยึดมั่นถือมั่น แต่ต้องบริหารจัดการตาม
สัมมาปฏิบัติในหลักพุทธธรรมสืบไป

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนบทสรุปไว้ในเรื่องนี้ว่า

ปฏิกูลอสุภาคู่หยี-
อสุภหนึ่งขึ้นอืดพอง
อีกอสุภเปลี่ยนสีหมอง
มีพระภิกษุยืนชี้
เพื่อเอาเป็นที่ตั้ง
อนิจลักษณะเกิดการ
เหตุแห่งนิพพิทาญาณ
มิใช่เรา, เขา, ผู้

สิบสอง ภาพนา
พวกนี้
หม่นกรำ-กรุ่นแล
เช่นย่อนเยี่ยงเรา
กัมมัญฐาน
กอปรรู้
ไร้แก่น สารพ้อ
แพกไอ้อันตตา ฯ

ภาพที่ ๒๓

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ต่อมาภาพอสุภที่มีชื่อว่า “วิปฺพพะ และ
วิธฉิททะกัง”

เป็นชื่อภาษาบาลีค่อนข้างจำยากสักหน่อย ถึงจำไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร จำแต่ความหมายที่สำคัญก็แล้วกัน มีภาพศพข้างบนที่เรียกว่า“วิปฺพพะกัง” คือเป็นซากศพที่มีหนองปนเลือด และเป็นเรื่องธรรมดาเมื่อมีศพตายสมัยก่อนโน้นไม่มีการฉีดฟอร์มาลีน มันก็ต้องพองและมีน้ำเหลือง น้ำหนองปนเลือดไหลออกมาเหม็นคลุ้งไปทั่วบริเวณ ใครเห็นก็ได้กลิ่นสะอิดสะเอียนมาก ถึงขั้นอ้วกอาเจียนก็เป็นได้ท่านทั้งหลาย

อีกส่วนหนึ่งภาพข้างล่าง นี่ท่านเรียกว่า “วิธจิตฺตะกัง” คือ ซากศพที่มีเนื้อเปื่อยมากแล้ว แห้ง ขาดเป็นหลุมเป็นช่อง ลักษณะนี้ถ้าใครไม่เคยมีประสบการณ์จะมองดูไม่ได้ เข้าใกล้จะไม่ดีมีอาการใจสั่นมาก

ทั้ง ๒ สภาพศพนี้ท่านต้องการให้เราพิจารณาอสุภกัมมัฏฐาน คือพิจารณาว่ามันน่าเกลียด ไม่สวยไม่งาม เพราะฉะนั้นไม่ควรหลงไหลอะไร และรวมทั้งที่มีชีวิตอยู่ด้วยก็มีลักษณะคล้าย ๆ กัน จงถอนความหมายมันว่านี่มันเป็นมายาลวงมนุษย์

ถ้าเราเข้าใจตามสภาพความเป็นจริง สิ่งนี้ชีวิตจิตใจเราจะบรรเทาภาระหรือเบาปัญหาได้มาก เรียกว่า ความยุ่งยากลำบากต่าง ๆ นานา ผ่านพ้นไปได้ง่าย เพราะอะไร ๆ มันเป็นอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา

นี่แหละบทเรียนจากศพเหล่านี้ช่วยเราได้มาก ผู้บำเพ็ญสมณธรรมดังเช่น พระโยคาวจรจึงหมายมั่นจริงจังในกิจนี้ ลักษณะนี้มากท่านทั้งหลาย คุณประไพ เอกรพานิช ได้สรุปเขียนเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

คร่ำขวัณฺโณสุภาพซึ่ง	ยี่สิบสาม
วิปฺพพะกังนาม	เนื่องด้วย
หนองเลือดหลังไหลลาม	เลอะทั่ว หนองดา
เราท่านทุกคนม้วย	มากมันมันเหมือน
ไม่เลือนห่อสุกล่าง ชัน	เปื่อยแฉะ
วิธจิตฺตะกังแหละ	ชื่อจ้อย
ทั้งสองศพท่านแฉะ	หน้านิจ
สังเวชเกิดถึงถ้อย	ท่านชี้เช่นกัน ๖

ภาพที่ ๒๔

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ตอนนี้มีชื่อว่า ภาพอสุภวิชายิตะกัง และ
วิกขิตตะกัง นี่เป็นชื่อภาษาบาลี

เรียกว่าได้รู้พอผ่าน ๆ ไป ไม่ต้องไปสนใจมากหรอก ศัพท์ภาษา
บาลีข้างบนมีศัพท์ที่เรียกว่า “วิชายิตะกัง” หมายถึงซากศพที่มีสัตว์
ต่าง ๆ มากัดกินไปมากแล้วจนเว้าแหว่งหลาย ๆ จุดด้วยกัน และมี
น้ำเลือดเยิ้มออกมา และมีอาการเหม็นเกรอะกรังก็มี นี่เป็นธรรมดา
ธรรมชาติ เมื่อตายแล้วมักนำศพมาทิ้งในป่าช้าย่อมจะมีสัตว์ต่าง ๆ ที่
แสวงหาอาหารกิน บรรดาสัตว์ป่ามักหากินไปตามเรื่องของมัน

ส่วนภาพ ศพข้างล่างนี้เรียกว่า วิกขิตตะกัง แปลว่า ซากศพที่
กระจัดกระจายไปมากแล้ว เพราะเป็นซากศพที่เอาไปทิ้งในป่าช้าเสีย
ตั้งนาน มีพวกอีแร้ง หมาป่า และสัตว์อื่น ๆ มาแย่งกันกิน จนแต่ละชิ้น
แต่ละส่วนกระจัดกระจายไปทั่วทิศ จนเนื้อซากศพแทบไม่เหลือแล้ว
ท่านทั้งหลาย

ปรากฏว่า พระโยคาวจรผู้มีญาณปัญญา ได้ถือโอกาสนี้มา
พิจารณาปลงสังขาร รวมพิจารณา อสุภกัมมัฏฐาน เพื่อถอดถอน

ความพอใจ หลงใหลในรูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ และเพื่อเข้าถึงพระไตรลักษณ์ คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตาได้จึง คลายจาก อัตตา อัตตนิยา ตัณหา ของตนสืบไป

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเป็นบทโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

จะนั้นยี่สิบสี่ไร	สองตัว อสุภนอ
เว้าแหว่งแยกกายพั	พลัดอึ้ง
เจาะจงสัตว์กัดฉั-	ชมฉีก ขาดนา
กระจัดกระจายทิ้ง	ทัวซึ่งอนัตตา
โหมหน้าตัวแรกไหน	มีนาม
ว่า “วิกขิตตะกัง” ความ	แหงเว้า
ล่าง “วิกขิตตะกัง” ลาม	กลาดเกลื่อน
สองพระท่านห้ามเศร้า	เร่งเร้าทุกขัง ฯ

ภาพที่ ๒๕

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย เรามาศึกษาภาพปริศนาธรรมไทยกันต่อ
ภาพนี้มีชื่อว่า **สัตตะวิหะตะกัง และโลหิตะกัง**

ภาพที่อยู่ด้านบนนี้เรียกว่า สัตตะวิหะตะกัง หมายถึงซากศพที่ถูก
แทงและถูกสับ ถูกฟันด้วยดาบที่คมกริบ มีปลายแหลมยาว จนซากศพ
มีบาดแผลทั่วร่าง เหวอะหะตลอดทั่วร่าง นี่คงเป็นการฆ่าด้วยฤทธิ์แรง
พยาบาทมาก จึงมีลักษณะอย่างนี้

**แต่ถ้าคนที่มีนิสัยดี อยู่ในศีลกินในธรรม ระเบียบ
วินัยชีวิตดีอาการตายลักษณะนี้ไม่น่าจะเกิด คงเป็น
ไปได้ยาก เพราะฉะนั้นเราท่านทั้งหลายลองไปสังเกต
ดูแล้วจะรู้ด้วยตนเองว่าจริงไหม**

ส่วนภาพข้างล่างนี้เรียกว่า โลหิตะกัง ซึ่งแปลว่า ซากศพที่มีเลือด
ไหลออกมาเป็นจ้ำ ๆ ทั่วตามตัว มีแมลงวันตอมตลอดทั่วทั้งร่าง และมี
กลิ่นเหม็นมากจนพระโยคาวจรต้องไปยืนอยู่เหนือลม เพื่อพิจารณาอสุภ
กัมมัฏฐาน การบำเพ็ญสมณธรรมสู้กับกิเลสต่อไป ดังกล่าวแล้วว่า ภาพ
อสุภเหล่านี้พระโยคาวจร หรือผู้มุ่งบำเพ็ญสมณธรรมมีความพอใจมาก
ที่จะได้ฝึกฝนตนเองอย่างเข้มข้น เพื่อผ่านพ้นความพอใจในราคะ สลัด
ออกจากเวียนวงของพญามารแห่งกิเลสสืบไป

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ว่า

ยังต่อเย่สับหัว	อสุภสอง
สัตตะวิหะตะกังกอง	ร่างสะบั้น
โลหิตะกังมอง	มากเลือด หนองเอะ
ศพถูกสับตายจะนั้น	หน้าอ้อมอนิจจัง ฯ

ภาพที่ ๒๖

กล่าวชี้ต่อไปว่า **ปุพฺวะกััง** และ**อฏฺฐักััง** เหล่านี้ ท่านทั้งหลาย

ภาพศพข้างบนนี้เรียกว่า **“ปุพฺวะกััง”** แปลว่า ศพมีหนอนชอนไชอยู่จำนวนมาก จนร่างซากศพมีอาการเป็นขุม ๆ เหมือนหลุมลึกบ้างตื้นบ้างตามแต่สภาพหนอนที่ระดมกำลังกินอยู่อย่างนี้มีอาการเหม็นเน่าค่อนข้างมากที่สุด ถ้าไม่มีความอดทน หรือถ้าไม่มีประสบการณ์จะอ้วกอาเจียนจนทนอยู่ใกล้ไม่ได้ แต่สำหรับพระโยคาวจรแล้วท่านมีประสบการณ์งานประเภทนี้ชอบนัดถนี้ มีความพร้อมที่จะฝึกฝนอบรมจิตเพื่อปลงสังขารได้ผ่านพ้นมาแห่งความหลงรักใคร่ในตัวตนสืบไป นี่คือเป้าหมายของท่านอันเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญมาก

ส่วนภาพด้านล่างนี้เรียกว่า **“อฏฺฐักััง”** คือ เป็นซากศพที่นานแล้วจนเหลือแต่กระดูก ที่เป็นซี่โครงร่างอยู่ในลักษณะกระจัดกระจายไปทั่วทิศจนเกลื่อนไปหมด

นี่คือ ภาพศพตอนสุดท้ายทั้งหมดมี ๑๐ ประเภทด้วยกัน เรียกว่า **“อสุกัมมฏฺฐาน”** ๑๐ รายการว่าอย่างนั้นเถอะท่านทั้งหลาย

ปรากฏว่า ชากศพเหล่านี้ พระโยคาวจรได้อาศัยเป็นไปอย่างแจ่มแจ้งในอสุภกัมมัฏฐาน จนถอนความหลงรัก-ใคร่ในกายทั้งปวง เข้าถึงสภาพที่มันไม่เที่ยง

นี่คือ สภาพแห่งความเป็นทุกข์ เหล่านี้คือสภาพที่ไม่ใช้ตัวตน ต้องเกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป ตามเหตุปัจจัยชั่วคราว-คราว ประเดี๋ยวประด๋าวแล้วก็เสื่อมสลายไป เมื่อเห็นแจ่มแจ้งอย่างนี้อย่างเต็มที่แล้ว จึงเกิดอาการสลดสังเวช ทั้งเพื่อนำต่อสังขารที่เคยยึดมั่นถือมั่นนั้น เพราะการรู้อย่างถูกต้องว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นมายาที่ลวงเรา ไม่น่าเอา น่าเป็น ไม่ยึดถืออะไร ๆ เป็นตัวเราทั้งสิ้นท่านทั้งหลาย

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนบทสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

ดั่งยี่สิบหกพ้อง	พวกอสุภ หมดนา
“ปฐะวะกัง” หนอนขยุบ	ทั่วทั้ง
อีกซาก “อฏฐิกัง” อุบ	โครงร่าง เก่าหา
ชาวกลาดกลากลาดรัง	เหล่าล้วนควรปลง
เห็นตรงอสุภสิบอ้าง	อิงแอบ
ล้วนขัดสังเวชแนบ	นึกน้อม
ใช่เรา, ใช่เขา, แยก	ยลเยี่ยง อย่างนา
ไม่น่าเอาเหตุห้อม	โหดย้อมมายา ฯ

ภาพที่ ๒๗

พุทธศาสนิกทั้งหลาย ภาพอุปมาธรรมะ เป็นองค์ประกอบแห่งความสำเร็จ ๓ ประการด้วยกัน นั่นคือ “ฉันทะ” ความพอใจ “วิริยะ” ความพากเพียร และ “เวสารัชชะ” คือ ความกล้าหาญตรงกันในสัมมาทิฐิ ดำริชอบนี้ เป็นต้น

ท่านทั้งหลายถ้าเราจะศรัทธาทำอะไร หรือจะเรียนอะไร มีความประสงค์จะประกอบสิ่งใดให้สำเร็จเสร็จสิ้นเรียบร้อยดี เราต้องมีองค์ประกอบรวมทั้ง ๓ ประการเหล่านี้ คือมีความพอใจอย่างยิ่งในสิ่งนั้น ๆ ต้องมีความพากเพียรอย่างยิ่งในสิ่งนั้นให้ตลอดสาย และต้องมีความกล้าหาญชาญฉลาดอย่างยิ่งที่สุดในสิ่งนั้นที่ประกอบด้วยสัมมาทิฐิอย่างตลอดสาย

กล่าวต่อไปว่า ภาพนี้แสดงถึงความสำเร็จในการปฏิบัติพระกัมมัฏฐานงานนี้จะต้องมีฉันทะ อุปมาเหมือนเทวดา ๒ องค์ที่เกิดความพอใจอย่างยิ่งที่ได้แก้ววิเศษมาครอบครอง จึงประคองแก้วไว้ในมืออย่างทะนุถนอม มีอาการดีใจเหมือนคนเราได้เพชรเม็ดงามประมาณนั้น นี่คือฉันทะท่านทั้งหลาย

การมีความเพียรอย่างยิ่ง มีอุปมาเหมือนภาพคนชักสูกจะต้องทำความพากเพียรให้ติดต่อกัน เหมือนคนชักสูก คือในภาพขวามือนั้นเป็นเตาสูกแบบโบราณ ต้องชักสูก ๒ มือขึ้นลง ๆ ไม่พร้อมกัน มือซ้ายชักที มือขวาชักที มิให้ขาดตอนเพื่อเป่าลมตามท่อเข้าไปหล่อเลี้ยงไฟให้ลุกอย่างเต็มที่ จึงจะหลอมทอง หรือหล่อหลอมโลหะได้ ดีเหล็กได้นี้ หมายความว่าความเพียรนี้ต้องอย่างต่อเนื่องให้เต็มที่ มีความพร้อม ถ้าไม่ชักก็ไม่ได้ชักเป็นระยะ ๆ ก็ไม่ได้ ต้องมีความเพียรติดต่อย่างต่อเนื่องจึงจะสำเร็จประโยชน์ตามเป้าหมายนี้ได้ท่านทั้งหลาย

สำหรับความกล้าหาญนั้น จงดูภาพหนูตัวเล็ก ๆ ตัวนี้ มีความกล้าหาญขนาดที่ว่า ตั้งใจจะติดตามเพื่อฆ่าเสือโคร่ง ๒ ตัวนั้นให้ตาย นี่นับว่าหนูตัวเล็กตัวนี้ มีความกล้าหาญเกินตัว หรือเรียกว่ากล้าหาญที่สุด

ข้อนี้หมายความว่า ถ้าเปรียบกิเลสหรือบาปอกุศล หรือความชั่วของคนแล้ว มันใหญ่โตเท่ากับเสือโคร่ง ๒ ตัวจริง ๆ

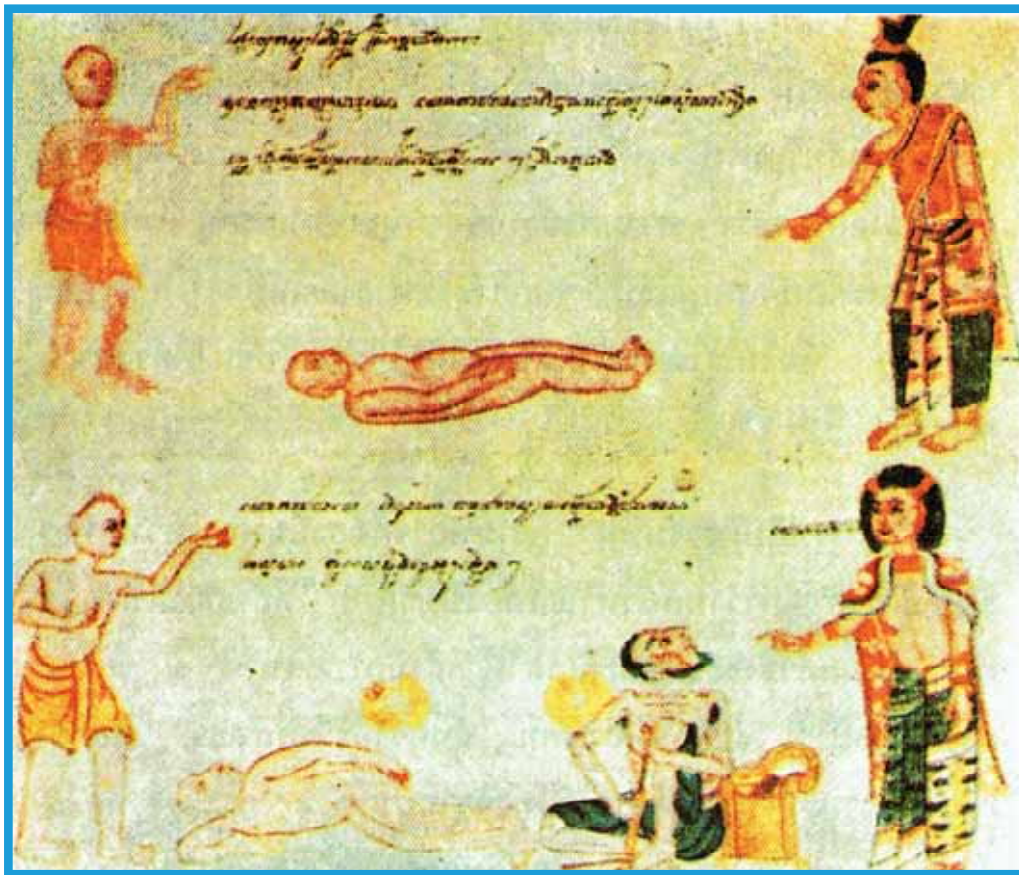
ความสามารถของมนุษย์นั้นเท่ากับตัวหนู ถึงกระนั้นก็ไม่ยอมแพ้เหมือนหนูตัวนี้ การพยายามจะทำให้ลายกิเลส-บาป และความหลงต่าง ๆ ซึ่งมันใหญ่โตเท่ากับเสือ ๒ ตัว แต่มันใจว่าจะฆ่าให้ได้ด้วยความกล้าหาญ แม้ในการปฏิบัติธรรมนั้น ความพอใจนี้ต้องมีให้มาก ความพากเพียรต้องมิให้หนักแน่นมั่นคงให้มาก และความกล้าหาญนี้ต้องสมบูรณ์ตลอดสาย เรียกว่าให้ได้สัดส่วนพอ ๆ กัน รวมกันแล้วจึงจะรบชนะกิเลสได้

ถ้ามีครบถ้วนทั้ง ๓ ข้อเหล่านี้จะประกอบอะไร จะศึกษาเล่าเรียน หรือค้นคว้าอะไรก็สำเร็จด้วยเหตุปัจจัยนี้ เรียกว่าเป็นผู้มีธรรมที่ประกอบด้วยองค์แห่งความสำเร็จ ๓ ประการ นั่นคือ **มีฉันทะ มีวิริยะ และมีเวสารัชชะ** ถ้ามุ่งปฏิบัติธรรมก็จะประสบความสำเร็จเกิดญาณทัศนะแจ่มแจ้งในพุทธธรรม สัมมรรคผลนิพพานได้แน่นอน

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนบทสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

อุปมาองค์ประกอบล้ำ	สำเร็จ ภาพนี้
สองเจ็ดฉันทะวิริยะเผด็จ	ผาดแผ้ว
อีกเวสารัชชพลีลิต	ผลผลิต
สามสิ่งจุดดวงแก้ว	เลิศแล้วสมประสงค์
องค์เทพสองส่องแก้ว	เคียงกัน
ท่านเทียบฉันทะพลัน	เพริศพร้อม
ชายชาญชกสูบอัน	อีกต่อ เพียรพอ
หนูวิ่งกวาดเพื่อซ่อม	พิฆาตซ้ำ ขย้าเสือ
เมื่อมุ่งปฏิบัติแท้	ทางธรรม
ฉันทะร่วมวิริยะนำ	แน่วแน่น
กล้าหาญผ่านประจำ	ประจักษ์ แน่นหนา
จักประสบสำเร็จก้าว	กอบปรพร้อมเกิดญาณ ฯ

ภาพที่ ๒๘

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ต่อไปนี้จะได้กล่าว อุปมา แห่งสัมมะสะนะญาณ และอุทะยัพพะญาณ ชื่อนี้ค่อนข้างจะยาวหน่อยไม่ต้องจำก็ได้ให้ทราบ แต่ความหมายก็พอ จงทำความเข้าใจว่าพระธรรมนั้น เมื่อองค์ประกอบครบถ้วนในการปฏิบัติธรรมครบทั้ง ๓ อย่างบริบูรณ์แล้ว

เหมือนกับที่กล่าวผ่านมาภาพที่ ๒๗ คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้อง จนเกิดญาณทัศนะตามลำดับนี้นับตั้งแต่ภาพที่ ๒๔ เป็นต้นไปจนถึงภาพที่ ๓๔

แต่สำหรับภาพที่ ๒๔ นี้เราแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือตอนล่างเป็น สัมมะสะนะญาณ แปลว่า ญาณที่เป็นไปในขั้นเตรียม เราเริ่มมีการพิจารณาดูที่ความเกิด-แก่ และความตาย เรามาทำความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ ไปก่อนก็แล้วกัน

นี้มีภาพเต็มนอนอยู่ด้านล่าง นี่คือ ความเกิด ส่วนภาพคนนั่งตะบันหมากนั้น เป็นภาพความแก่ และสภาพศพที่นอนตรงกลาง คือ ภาพด้านบน

นั่นคือความตาย จะกล่าวลักษณะของสัมมะสะนะญาณนั้นว่า เราจะต้องเห็นในลักษณะของความเกิด ความแก่ และความตาย ให้ชัดเจนด้วยปัญญาญาณ นี่เป็นการเห็นอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา กล่าวต่อไปว่าในขั้นเริ่มต้นนี้ คือ การเข้าสู่ขั้นเตรียม นับว่าเป็นอันดับที่หนึ่งของวิปัสสนาญาณ ๙

ท่านทั้งหลาย ส่วนญาณอันดับที่ ๑๐ นั่นคือ อุทยัพพะญาณ คือภาพครึ่งด้านบน ลักษณะนี้เป็นญาณขั้นที่ ๑ จงดุภาพเด็กที่นอน และวิ่งเล่น

ญาณนี้ คือ ความเพ่งดูความเกิดขึ้น พร้อมทั้งความเสื่อมไป แต่ต้องพิจารณาให้จริงจังเฉพาะความเกิดขึ้นอย่างเดียว ถ้าดูพร้อมกันไป ทั้งเกิด ทั้งแก่และตาย มันจะพร่าไป จึงควรดูแต่บางอย่าง คือ ดูแต่ในแง่อาการเกิดขึ้น ๆ เพราะฉะนั้น ที่มุมล่างด้านซ้าย นี้เขาเขียนเป็นภาพเด็กกำลังเกิด แล้วโตขึ้นมา ๆ ก็วิ่งเล่นได้

นี่เป็นความหมายของคำ “อุทวย” คือ เห็นการเกิดขึ้น ๆ อย่างเต็มที่ ในส่วนนี้ปรากฏว่า ตัวเด็กเกิด เขาเขียนไม่สมบูรณ์ ดูเป็นเหมือนคนตาย ที่จริงต้องเขียนเป็นเด็กแรกคลอด แล้วมาโตขึ้น ๆ มาวิ่งได้ นี่เพื่อให้เห็นในแง่เกิดขึ้น เจริญขึ้น ๆ ให้สมบูรณ์เต็มที่ จนเห็นความไม่เที่ยงให้ชัดเจน นี้เรียกว่า ญาณอันดับที่ ๑ มีชื่อที่เต็มว่า อุทยัพพยานุปัสสนาญาณ แปลว่า มีญาณเป็นเครื่องพิจารณาให้เห็นความจริงที่เกิดขึ้นในขณะนั้น พร้อมทั้งความเสื่อมในสังขารทั้งปวงท่านทั้งหลาย

คุณประไพ เอครพานิช ได้เขียนบทสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

ผสานยี่สิบแปดโพ้น	ภาพญาณ
คราครอบองค์ปฏิบัติสมาน	สมัตแล้ว
อันดับหนึ่งท่านขาน	“อุทะยัพ-ยะญาณ” เฮย
สามสิบภาพพิศแผ้ว	อุบัติเบื้องต้นปลาย
จัดขยายเฉพาะภาพนี้	ล่างบน
เด็กเล็ก, นอนใหญ่, ชน	วังฟ่อน
ความหมาย “อุทวย” วน	เวียนคืน
อีกซ้ายล่างมุมซ้อน	สรรพสร้างทางเจริญ
อย่าเพลนจงพิศผู้	เฒ่าชรา ร้างแล
ตำหนักนั่งหน้าตา	เหี่ยวแห้ง
ยังภาพศพนอนปรา-	กฎต่อ กลางพ่อ
ลักษณะเขตสัมมะสะนะญาณแจ้ง	จัดเพียงญาณตรอง
สรุปมองมีหมดถ้วน	ทุกข์สาม
ชนิดแก่, เจ็บ, ตายตาม	ตอบนี้
มีทั้งเสื่อม, เจริญ, งาม	ง่ายพิ-เคราะห์นา
จำเงื่อนไขแปรสังขารชี้	ขัดตั้งขึ้นดับไป ๖

ที่มา : พุทธทาส. (2553). คำอธิบายภาพปริศนาธรรมไทย ชุดกายนคร. กรุงเทพฯ

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

มหัศจรรย์ “กระชายขาว” สามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคโควิด-19

พามารู้จักสมุนไพรไทย “กระชายขาว”

กระชายขาวเป็นพืชสมุนไพรพื้นบ้านที่มีการใช้เป็นอาหารและยามานานในประเทศไทย ในขณะเดียวกัน ปัจจุบันกระชายขาว เป็นพืชสมุนไพรคู่ครัวที่นอกจากนิยมนำมาทำอาหารแล้ว ยังอยู่ในตำรับยาพื้นบ้านของคนไทยมาช้านาน โดยในรอบปีที่ผ่านมา “กระชายขาว” ค่อนข้างได้รับความสนใจในฐานะสมุนไพรที่ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกาย

สรรพคุณทางยาของกระชายขาว

กระชายขาวเป็นสมุนไพรภูมิปัญญาพื้นบ้านที่นำมาใช้ประโยชน์ได้หลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นเหง้า, ราก, ใบ นิยมนำมาต้มดื่ม เพื่อรักษาอาการเจ็บป่วย โดยใส่มะนาว หรือน้ำผึ้งเพิ่มเติมลงไป เพื่อลดความขมของเหง้ากระชายขาวสด บ้างก็นำมาบดทำเป็นยาในทางแพทย์แผนไทย โดยมีสรรพคุณสร้างภูมิคุ้มกัน รวมถึงช่วยบรรเทาอาการต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) รักษาโรคปากเปื่อย และปากเป็นแผล
- ๒) รักษาอาการจุกไม่ไ้ดกลิ้น ไซ้สออักเสบ
- ๓) ช่วยย่อยอาหาร แก้อืดท้องเฟ้อ
- ๔) ใช้เป็นยาบำรุงร่างกายและชูกำลัง
- ๕) บรรเทาอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย
- ๖) แก้อาการวิงเวียนศีรษะ แน่นหน้าอก
- ๗) ช่วยปรับฮอร์โมนในร่างกายให้สมดุล
- ๘) ใช้เป็นยาขับปัสสาวะ

หากประชาชนต้องการใช้กระชายในช่วงนี้สามารถใช้ในรูปแบบของอาหาร และเครื่องดื่มเพื่อเสริมภูมิคุ้มกันได้ โดยใช้สูตรน้ำกระชายเสริมภูมิคุ้มกัน ดังนี้

๑. กระชายสด ๒๐๐ กรัม	๒. ขิงสด ๕๐ กรัม
๓. ใบหูเสือ ๑๐ ใบ	๔. น้ำตาลทรายแดง ๑ กิโลกรัม
๕. น้ำสะอาด ๑ ลิตร	๖. มะนาว
๗. น้ำผึ้ง	๘. เกลือป่น

ประโยชน์ของกระชายขาว

ช่วยยับยั้งเซลล์มะเร็ง (เต้านม, ลำไส้ใหญ่, ต่อมลูกหมาก, ปอด และลูติเมีย) ลดการทำลายตับ เมื่อได้รับสารพิษและยังมีประโยชน์ต่อระบบทางเดินอาหาร ไม่ว่าจะเป็นช่วยลดอาการท้องอืดท้องเฟ้อ ช่วยขับลม ด้านการเกิดแผลในกระเพาะอาหาร ส่งผลดีต่อผู้ที่เป็โรคกระเพาะอาหาร

ส่วนกระชายขาวหากจะนำมาบริโภค ไม่ว่าจะดื่มหรือประกอบอาหาร ยังมีข้อระวังในการบริโภคกระชายขาวดังนี้

- ๑) ไม่แนะนำให้เด็ก สตรีมีครรภ์ และสตรีให้นมบุตร
- ๒) ผู้ที่ตับอักเสบมากควรปรึกษาแพทย์
- ๓) ควรหลีกเลี่ยงในผู้ที่ได้รับยาละลายลิ่มเลือด ยาต้านการแข็งตัวของเลือดหรือเกล็ดเลือด และผู้ที่มีโรคเกล็ดเลือดต่ำ
- ๔) หากทานคู่กับฟ้าทะลายโจร ต้องคำนวณปริมาณให้เหมาะสม
- ๕) ไม่ควรบริโภคกระชายต่อเนื่องเป็นเวลานาน เนื่องจากกระชายมีฤทธิ์ร้อน อาจส่งผลให้เกิดอาการร้อนใน หรือเป็นแผลในปากตามมา

กระชายขาว ป้องกันโควิด-19 ได้จริงหรือไม่ ?

สาเหตุที่ทำให้กระชายขาวเป็นพืชสมุนไพรที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากเมื่อปี ๒๕๖๓ ศ.นพ.ปิยะมิตร ศรีธรา คณบดีคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดเผยงานวิจัยสมุนไพรที่มีฤทธิ์ต้านโควิด-19 พบว่า “กระชายขาว” มีฤทธิ์ด้านที่สูงมาก มีประสิทธิภาพในการยับยั้ง ๒ รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบแรก คือ Panduratin A สามารถที่จะลดจำนวนเซลล์ที่ติดเชื้อได้

ส่วนที่สอง คือ Pinostrobin การยับยั้งในการผลิตตัวไวรัสออกจากเซลล์ ซึ่งตรงนี้พบว่า สารสกัดจากกระชายขาวเอง ยับยั้งได้ ก็คือเซลล์นั้นไม่สามารถที่จะผลิตตัวไวรัสตัวใหม่ออกมาจากตัวเซลล์ได้เลย

สรุปได้ว่า สารสกัดกระชายขาว มีฤทธิ์ในการยับยั้งการเพิ่มจำนวนของไวรัสโควิด-19 (SARS-CoV-2) ได้ที่ปริมาณความเข้มข้นในระดับน้อย ๆ โดยไม่เป็นพิษต่อเซลล์ โดยสารสำคัญที่มีฤทธิ์ในการยับยั้งไวรัส คือ แพนดูราทิน เอ (Panduratin A) และพินอสโตรบิน (Pinostrobin)

ราก (หัว)
กระชายขาว
เมื่อล้างน้ำ
เอาดินออก
เรียบร้อยแล้ว

ในปัจจุบันสารสกัดกระชายขาวของโครงการวิจัยนี้ ยังไม่ผลิตออกมา ดังนั้น หากจะซื้อผลิตภัณฑ์รูปแบบยาที่มี สารสกัดกระชายขาวมารับประทาน เพื่อเสริมอาหารหรือ รักษาโรค ควรเลือกซื้อชนิดที่มี อย.รับรอง และปรึกษาแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อความปลอดภัย

ข้อควรรู้ก่อนกิน/ดื่ม “กระชายขาว”

แม้กระชายขาวจะมีสรรพคุณทางยา แต่หากกินติดต่อกันเป็นเวลานานใน ปริมาณเกินพอดี ก็อาจส่งผลข้างเคียงต่อสุขภาพได้ โดยเฉพาะอาการร้อนใน แผล ในปาก ปัญหาเหงื่อกรนและภาวะใจสั่น เนื่องจากกระชายขาวเป็นสมุนไพรที่มีฤทธิ์ร้อนนั่นเอง หากกินเยอะเกินไปร่างกายอาจเสียสมดุลได้

อย่างไรก็ตาม หากจะกินกระชายขาวเพื่อรักษาโรค ควรได้รับคำแนะนำ จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ เด็ก สตรีมีครรภ์ สตรีให้นมบุตร และผู้ป่วยโรคตับ อักเสบ ไม่ควรกินกระชายขาว เพราะจะส่งผลต่อการทำงานของตับและไต จาก การศึกษาพบว่า การบริโภคกระชายมาก ๆ มีผลทำให้เกิดปัญหาเหงื่อกรนและ เกิดภาวะใจสั่นได้ และไม่ควรใช้ในผู้ที่มีความผิดปกติของตับและไต หญิงตั้งครรภ์.

ในช่วงนี้ท่านใดได้เดินทางมาทำบุญ ฟังธรรมะ มาทัศนศึกษา ณ อุทยานการศึกษา สวนธรรม สวนน้ำ วัดสวนแก้ว เมื่อได้ร่วมบุญ กับหลวงพ่อยอมแล้ว จะได้รับผลผลิตจากโครงการ พร้อมกับ น้ำกระชายขาวสกัดเย็นของฝากจากวัดสวนแก้วอีกด้วย หรือท่าน สามารถซื้อติดไม้ติดมือไปฝากกัลยาณมิตรที่ท่านรักได้เช่นกัน.

สนใจร่วมอุดหนุนน้ำกระชายขาว
สกัดเย็นจำนวนมาก ติดต่อ
แผนกแปรรูปของโครงการวัด
Line ID : 0640790875

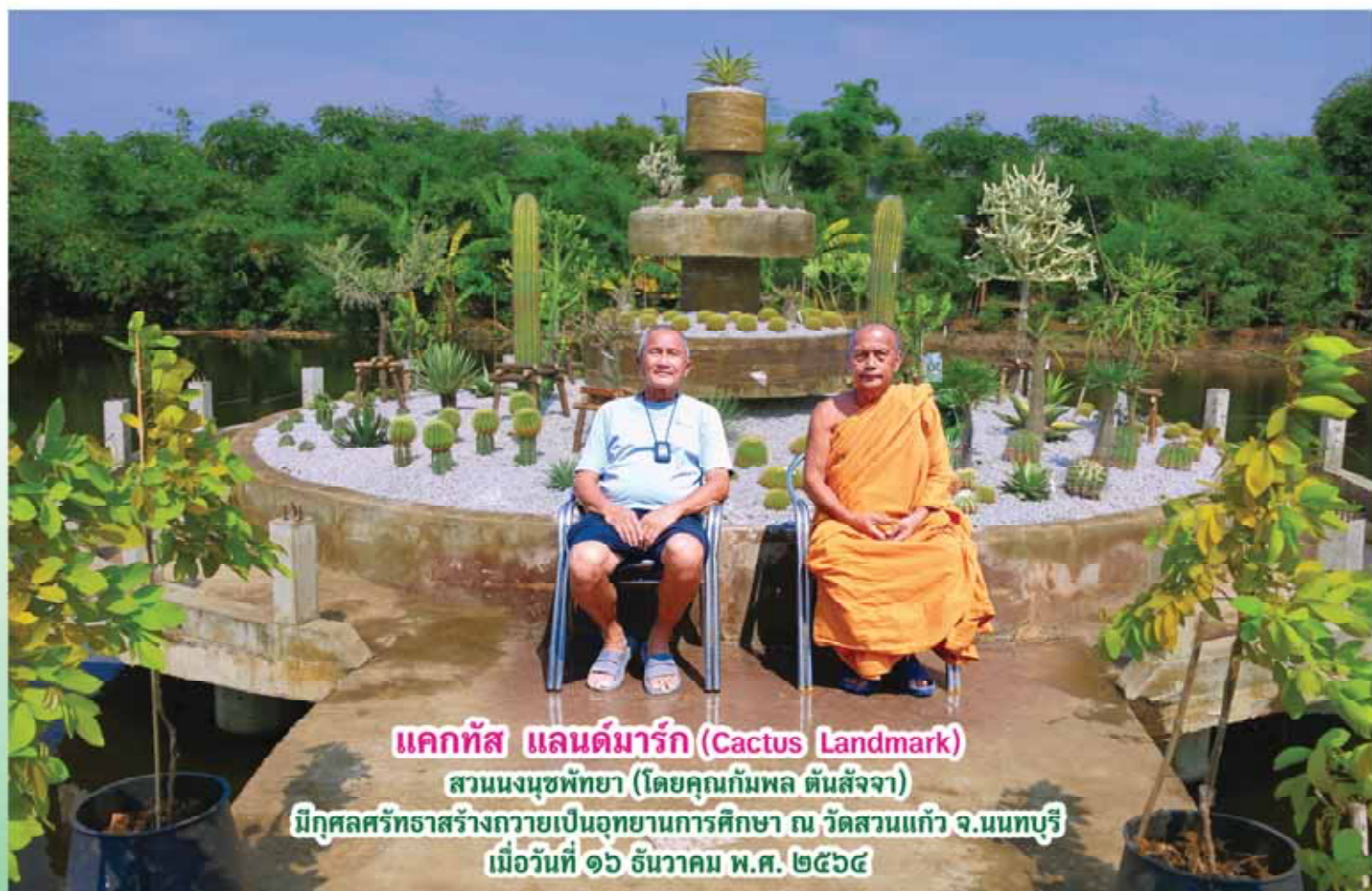
ที่มา : โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร, วารสารหมอชาวบ้านฉบับที่ ๕๐๖ ปีที่ ๔๓ มิถุนายน ๒๕๖๔.

<https://www.paolohospital.com/th>.

<https://www.sanook.com/health/7213/>

<https://www.thairath.co.th/lifestyle/health-and-beauty/2157156> อ้างใน กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, โรงพยาบาล รามาธิบดี.

ภาพ...พัชรมหา

แคทส์ แลนด์มาร์ก (Cactus Landmark)

สวนนงนุชพัทยา (โดยคุณกัมพล ตันสัจจา)

นิรุกตศรัทธาสรางกายเปนอุทยานการศึกษา ณ วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

นายราชันย์ ชื่นหัว รองผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี
เป็นประธานเปิดงาน “เที่ยวไป...ชิมไป”

ณ อุทยานสวนหน้าสวนธรรม วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี
วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

สภาพแวดล้อมบริเวณสวนหน้าและปั่นจักรยานเที่ยวชมได้

ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ได้ออกบิณฑบาตสัญจรตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่รับนิมนต์ พร้อมทั้งได้บรรยายธรรม แจกหนังสือธรรมะ และนำผลผลิตจากโครงการ แจกให้กับญาติโยมที่ได้ร่วมทำบุญกับหลวงพ่อ “บุญก็ได้ ใจก็เต็ม”

ต.บางม่วง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

กระทรวงศึกษาธิการ เปิดตลาดนัดการเรียนรู้ออนไลน์วังจันทร์เกษม หลักสูตรที่ ๔
 “คำนิยามที่ตีงามของเด็กและเยาวชน” โดยได้นิมนต์พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กุลยาโร) เป็นวิทยากร
 เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ช่วงเข้าก่อนการอบรม ดร.กนกวรรณ วิลาวัลย์ รมช.ศึกษาธิการ พร้อมด้วย ดร.สุภัทร จำปาทอง ปลัดกระทรวง,
 ดร.วิระ แซ่กสิการ รองปลัดกระทรวง และบุคลากรกระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมทำบุญ ตักบาตร
 และรับฟังพระธรรมเทศนาจากพระราชธรรมนิเทศ ที่หน้าพิพิธภัณฑ์การศึกษาไทย อาคารราชวัลลภ

สืบสานประเพณีปีใหม่ไทย “วันสงกรานต์”
ทำบุญ ฟังธรรม และสรงน้ำพระ
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

ทุเรียนหมอนทอง
ราชาแห่งผลไม้ไทย
ณ มูลนิธิสวนแก้ว สาขาบึงนารางบุรี
ภาพ : ต พฤษภาคม ๒๕๖๕

งั้นเข้าไว้
ใจไม่ทุกข์

นิว นอร์มอล” (New Normal)

“ชีวิตที่เหลืออยู่”

ตอนที่ ๓

โดย...โยมแฉ้ว สังฆทาน

ต่อให้ ดี...ที่สุด

วันหนึ่ง ก็ต้อง “สูญเสีย”

ต่อให้ คิดถึง...ที่สุด

วันหนึ่ง ก็ต้อง “ลืมเลือน”

ต่อให้ รัก...ที่สุด

วันหนึ่ง ก็ต้อง “พรากจาก”

จากสิ่ง, มีพบ, พราก, จาก, ลา, เป็นปกติ

หากวันหนึ่ง ต้องสูญเสีย

“สิ่งใดไป จงรู้ไว้ นั่นเป็นเรื่อง ธรรมดา”

“รักเกินรัก...มักทำลาย”

อดามินใจ

โดย...นายมะนาว

ขวากหนามชีวิต

ขวากหนามที่ยิ่งใหญ่...ของชีวิต
คือ...การที่จิตใจ...หยาบกระด้าง
ใช้ความอ่อน...ช่วยปรุงใจของคุณ
ให้...อ่อนหวาน...อ่อนนุ่ม...อ่อนโยน
ทำให้ชีวิต...สะดวก สบาย
สร้างสหาย
สลายความวุ่นวายภายในใจ
และที่สำคัญ...
เป็นเสน่ห์...ที่ทำให้หลายคน...สะดุด
...หยุดความสนใจ...ไว้ที่คุณ...

รายงาน รายรับ รายจ่าย วัดสวนแก้ว สำหรับปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2563 ถึง 30 กันยายน 2564

รายรับ	จำนวนเงิน	รายจ่าย	จำนวนเงิน
เงินรับบริจาค แผนกเชียงกง	78,922,125.00	รายจ่ายค่าครองชีพและเบี้ยสงเคราะห์พัฒนาผู้ยากไร้	74,230,897.50
เงินรับบริจาค แผนกซูปเปอร์	30,283,119.00	ทุนการศึกษาช่วยเหลือยากจน	1,827,604.00
เงินรับบริจาค แผนกทั่วไป	6,419,778.00	ค่าก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	20,856,345.25
เงินรับบริจาค จากสาขา ต่างจังหวัด	7,994,112.00	ค่าตอบแทนพนักงาน	3,889,340.00
เงินรับบริจาค แผนกฝึกปลอดสารพิษ	14,806,577.55	ค่าใช้จ่ายบริหารผลประโยชน์, ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด, ค่าธรรมเนียม	20,436,148.75
เงินรับบริจาค จากผู้ประมุขของเก่า	42,764,427.00	ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา	8,771,253.00
เงินรับบริจาค จากผู้ใช้ที่ถืกลปนา	5,558,205.00	ค่าสาธารณูปโภค(ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์)	9,192,964.75
รับจากพระราชธรรมนิเทศ	1,198,593.00	รายจ่ายค่ารักษาพยาบาลและสวัสดิการ	1,195,079.50
เงินรับบริจาค ผู้บริจาค ชัน หน้ากุฏิ กระบอกล	11,246,476.00	รายจ่ายค่าจ้างเหมาบริการ, ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	3,521,702.00
เงินรับบริจาค จากภิกษุภิกษุณี	5,671,809.00	รายจ่ายค่าภานี เบี้ยประกัน	993,978.38
เงินรับบริจาค คานาโนอุโหมทานันตร	2,263,586.00	รายจ่ายค่าจัดทำสิ่งพิมพ์และประชาสัมพันธ์	2,773,278.00
เงินรับเงินบริจาค ผ่านบัญชีธนาคาร	2,028,663.20	รายจ่ายค่าสงเคราะห์สัตว์	955,092.00
เงินบำรุงค่าไฟฟ้าจากบุงกลาครภายใน	1,858,830.00	รายจ่ายซื้อทรัพย์สิน, ค่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	4,124,196.50
เงินบริจาค ค่าสังฆทาน	1,991,849.00	รายจ่ายบริจาคการกุศลและจัดกิจกรรม	341,470.00
เงินบริจาคจากศูนย์เพาะชำ	442,195.00	ค่าเช่าที่ดิน, อาคาร, ค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ที่ดิน	469,000.00
เงินรับบริจาค แผนกประมุขอุยจ	4,144,248.00	ค่าเช่าที่ดิน	54,235,000.00
เงินบริจาค ร้านของชำและร้านอาหาร	1,548,836.00	ค่าใช้จ่ายในการจัดหาที่ดิน	416,660.00
เงินจากคอกเบียร์	139,725.22	รายจ่าย ค่าหักผลไม้	2,234,819.00
เงินรับบริจาคจากโรงเรียนแสงทอง	91,152.00	รายจ่ายต้นทุนร้านอาหาร, ร้านของชำ, บุติและพันธุ์พืช	2,268,694.00
รวมรายรับ	219,374,305.97	รวมรายจ่าย	212,733,522.63
เงินสดและรายการเทียบเท่าคงเหลือยกมา	82,911,365.82	เงินสดและรายการเทียบเท่าคงเหลือยกไป	89,552,149.16
ยอดรวม	302,285,671.79	ยอดรวม	302,285,671.79

เงินสดและรายการเทียบเท่าคงเหลือยกมา 1 ตค. 63 จำนวน 79,630,912.57 บาท ประกอบด้วย

เงินสดและรายการเทียบเท่าคงเหลือยกไป 30 ตค. 64 จำนวน 89,552,149.16 บาท ประกอบด้วย

เงินฝากธนาคาร	79,630,912.57
เงินสดร่อนนำฝาก	100,000.00
เงินสดย่อยในมือมูลนิธิ	2,980,453.25
เงินยืมทรองจ่ายในมือมูลนิธิ	200,000.00
รวม	82,911,365.82

เงินฝากธนาคาร	17,061,589.89
เงินสดในมือวัดร่อนนำฝาก	200,000.00
เงินสดวางมัดจำที่ดิน	75,200,000.00
เงินสดในมือวัดรอนจ่ายคาคิน	2,500,000.00
เงินสดย่อยในมือมูลนิธิ	3,587,150.50
เงินสำรองในมือสาขากบินทร์บุรี	80,000.00
เงินสดย่อยเพื่อชำระค่าไฟฟ้า/ประปา	30,663.00
เจ้าหนี้โครงการสร้างงานสร้างชาติ	(5,370,998.23)
เจ้าหนี้เงินยืมทดลองมูลนิธิสวนแก้ว	(3,736,256.00)
รวม	89,552,149.16

พระครูธรรมจริยา
เจ้าอาวาส

นายวิจิตร

ผู้จัดทำบัญชี

ใบสมัครลงทะเบียนบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ” โครงการ สร้างงาน สร้างชาติ ระยะเวลา 3 ปี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ชื่อ (ภาษาอังกฤษ).....

เลขที่บัตรประจำประชาชน 13 หลัก.....

บ้านเลขที่.....หมู่.....ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....E-mail.....

Line ID.....

มูลค่าบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ” ใช้แลกรับสิทธิผลผลิตผลไม้กระจายบุญที่ออก
จากโครงการของวัดสวนแก้ว ดังนี้

☐ บัตร 300.- แลกรับสิทธิฯ 105.-	☐ บัตร 500.- แลกรับสิทธิฯ 225.-
☐ บัตร 1,000.- แลกรับสิทธิฯ 450.-	☐ บัตร 1,500.- แลกรับสิทธิฯ 675.-
☐ บัตร 2,000.- แลกรับสิทธิฯ 900.-	

ที่อยู่ที่ใช้รับบัตรสมาชิก

- ☐ มารับที่วัดสวนแก้วในวันหลัง ☐ รับทางไปรษณีย์* ที่อยู่ตามบัตรประชาชน
- ☐ ที่อยู่อื่น ๆ.....

*รับทางไปรษณีย์ เพิ่มค่าบริการ EMS 35.-

เงื่อนไขในการใช้บัตร

- กรุณาแสดงบัตรทุกครั้ง เมื่อใช้บัตรในการกระจายบุญ
- บัตรนี้ใช้เฉพาะโครงการ “ผลไม้กระจายบุญ” เท่านั้นไม่สามารถใช้ร่วมกับรายการอื่นๆ ได้
- ใช้แลกรับสิทธิฯ ที่ Line ID : @suankuew
- บัตรอายุครบ 3 ปี รับทุนคืนได้
- รายละเอียดอาจเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า
- สอบถามเพิ่มเติม โทร. 02 595 1444 กด 0, 065 986 8593
Line ID : @SK8593

ผู้รับเงิน

ผู้สมัคร

ท่านผู้สนใจสามารถสมัครบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ”

ผ่านธนาคารกสิกรไทย สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า เวสต์เกต

ชื่อบัญชี วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 081-3-13062-9

เป็นเพื่อนผ่านทาง LINE พิมพ์ลิงก์เลย <https://lin.ee/Sla34JY>

ลานบุญ ลานกุศล

รายนามผู้บริจาคทรัพย์

“พิมพ์วารสารกัลยาโณ”

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน	10,000	บาท
2. คุณนิคม-คุณปิยะจิต ทาแดง	จำนวน	2,000	บาท
3. คุณประจวบ มีเจตน์งาม	จำนวน	1,000	บาท
4. คุณสุคนธ์ แตรทอง	จำนวน	800	บาท
5. คุณเพชรฯ สงวนแสง	จำนวน	500	บาท
คุณพิชยา แสงบุญยิ่ง	จำนวน	500	บาท
คุณปรีชา อ่อนฤทธิ์ดีลก	จำนวน	500	บาท
คุณนวลละออ ลำแดง	จำนวน	500	บาท
คุณสุพัตรา ใจรั้งกา	จำนวน	500	บาท
6. คุณวัลลีย์ มิ่งจันทร์	จำนวน	400	บาท
7. คุณนิวัฒน์ อยู่สุวรรณ	จำนวน	300	บาท
คุณรัตนา แซ่ตั้ง	จำนวน	300	บาท
8. คุณสุพรรณฯ เล็กช้า	จำนวน	200	บาท
คุณฐิตียา โมราณิล	จำนวน	200	บาท
คุณปราณี จุลเสวก	จำนวน	200	บาท
คุณสนธิ์ เลาหะวิริยศาล	จำนวน	200	บาท
คุณทองแดง เกาหอม	จำนวน	200	บาท
คุณสมพร เกาหอม	จำนวน	200	บาท
9. คุณญาณี ทวีโกคา	จำนวน	100	บาท

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดังกล่าวมานี้ เราแก้ไขได้

เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 กด 1

09 8310 3956, 09 8458 6999

09 2288 4859, 09 2506 1112

09 2506 1115, 09 2940 3125

Line ID : 025951444, @sk1444

E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

เวลาทำการ 08.00-17.00 น. ของทุกวัน

ใบสมัคร สมาชิกรวารสารกาลยาณ ฉบับที่ ๓๗

ชื่อ..... นามสกุล.....
บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทร..... อีเมล.....

สถานที่ให้ส่งวารสารกาลยาณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกรวารสารกาลยาณ

- ☐ 1. สมัคร 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
☐ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว โดยพระราชธรรมนิเทศ

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้วฯ (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

โทร. (Tel.) 0 2595 1444, 0 2921 5023 กด 0
Line ID 0925061114

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้วฯ
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่
มูลนิธิสวนแก้ว
โดยพระราชธรรมนิเทศ
เลขที่บัญชี 269-2-12533-1
วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

มูลนิธิสวนแก้วฯ

Tel. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4,
0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946,
0 2595 1947, 0 2921 6262

ติดต่อสอบถามเรื่องอื่น ๆ
กด 0

รับบริจาคสิ่งของ
กด 1 หรือ 09 2940 3125, 09 8310 3956
Line ID : 025951444, @sk1444
E-mail : kanlayano@gmail.com

รับกิจนิมนต์และคำจริยธรรม
กด 2
E-mail : bookkan54@gmail.com
Line ID : 0856581221

โครงการมูลนิธิสวนแก้วฯ

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลับมาฟื้นฟู
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือเชื่อจากผู้ขาด
12. โครงการซูเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและ
สิ่งแวดล้อม
15. โครงการบ่อหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

กระป๋องกสมทบสร้างธนาคารน้ำ

พระพยอม กัลยาโณ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,

0 2921 5023, 0 2921 5602-3,

0 2921 6262 กด 0

โทรสาร 0 2921 5022

สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ทำบุญอย่าให้กระตบฐานะ และโกะของตน

หมา ที่นำส่งสาร น่านอนใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด-หรือหมาจรจัด
ที่คนนำมาทิ้ง และคนก็ช่างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันพ่นพ้านอยู่ตามบริเวณวัด
เวลาเมื่อมันจะคุ...เลยต้องทำเป็นที่เลี้ยงดูให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
จึงเกิดโครงการ “คอนโดสุนัข” วัดสวนแก้ว นนทบุรี
ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)

ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)

Ins. 0 2921 5023 กด 0

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

ทำบุญเล็ก ๆ
แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ
ปันน้ำใจให้หมา-แมว

ขอกระซิบเบา ๆ ว่า “ยังจะจัดการ...ต่อไป”
 เราก็เลยกระซิบกลับว่า “ทำอย่างรอบคอบ รัตกุม นุ่มนวล อย่าบุ่มบ่าม...ดีที่สุด”

ทุเรียนหมอนทอง
 มุสนธิสวนแก้วฯ สาขาการบินบุรี

